

USTAWA

z dnia 2007 r.

o Krajowej Administracji Skarbowej

DZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania Krajowej Administracji Skarbowej w tym wyodrębnionej Inspekcji skarbowej;
- 2) organy i jednostki organizacyjne Krajowej Administracji Skarbowej;
- 3) zasady wykonywania kontroli przez Krajową Administrację Skarbową;
- 4) cele i zadania Inspekcji Skarbowej;
- 5) zasady nawiązania, zmiany i ustania stosunku służbowego w Krajowej Administracji Skarbowej, prawa i obowiązki urzędników skarbowych oraz zasady tworzenia Skarbowego Zasobu Kadrowego;
- 6) zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej urzędników skarbowych.

Art. 2. 1. Tworzy się Krajową Administrację Skarbową, zwaną dalej „KAS”, której celem jest realizacja zadań w zakresie danin publicznych i bezpieczeństwa finansowego.

2. Nazwa Krajowa Administracja Skarbowa, skrót KAS oraz znaki graficzne KAS przysługują wyłącznie Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory znaków graficznych KAS. Wzory znaków graficznych powinny nawiązywać do tradycji służby celnej i administracji podatkowej.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, nadaje KAS sztandar oraz określa jego wzór.

Art. 3. W KAS, w zakresie określonym w odrębnych przepisach, może być prowadzona działalność duszpasterska na podstawie porozumień ministra właściwego do spraw finansów publicznych z przedstawicielami właściwego kościoła lub związku wyznaniowego. Komunikaty o podpisaniu porozumienia publikuje się w dzienniku urzędowym Ministra Finansów.

Art. 4. Dzień 21 września ustanawia się Dniem Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 5. 1. Ustanawia się odznakę honorową "Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej", którą nadaje minister właściwy do spraw finansów publicznych osobom wyróżniającym się w KAS lub mającym szczególne zasługi dla KAS.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór odznaki, szczegółowe zasady i tryb jej nadawania, a także sposób jej noszenia oraz wzór legitymacji, a także wzór wniosku o nadanie odznaki. We wzorze wniosku powinny zostać sprecyzowane niezbędne dane, w tym informacje o osiągnięciach uzasadniających nadanie odznaki.

Art. 6. 1. Do zakresu zadań KAS należy:

- 1) ustalanie lub określanie oraz pobór podatków;
- 2) wymiar i pobór należności celnych oraz innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów;
- 3) wykonywanie kontroli podatkowej, dozoru celnego, kontroli celnej, kontroli zgłoszeń celnych po zwolnieniu towarów, szczególnego nadzoru podatkowego oraz czynności sprawdzających;
- 4) realizacja zadań Inspekcji Skarbowej, o których mowa w art. 91 ust. 2;
- 5) wykonywanie egzekucji administracyjnej;
- 6) rozpoznawanie, zapobieganie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz przestępstw i wykroczeń związanych z przywozem i wywozem towarów, a w szczególności dotyczących ochrony granicy zewnętrznej Wspólnoty, w zakresie określonym w odrębnych przepisach;
- 7) podział i przekazywanie, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, dochodów budżetowych między budżetem państwa i budżetami jednostek samorządu terytorialnego;
- 8) wykonywanie funkcji służby specjalnej w rozumieniu art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez Państwa Członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylającego dyrektywę 77/435/EWG (Dz. Urz. WE L 388 z 30.12.1989, str. 18; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 208, z późn. zm.), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 4045/89", polegającą w szczególności na koordynacji i ogólnym nadzorze kontroli przeprowadzanych przez inne organy;
- 9) współdziałanie przy realizacji zadań z zakresu wspólnej polityki rolnej;
- 10) prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk występujących w obszarze właściwości KAS;
- 11) współpraca i współdziałanie z organami administracji rządowej i samorządowej oraz instytucjami zagranicznymi i organizacjami międzynarodowymi na podstawie umów i porozumień międzynarodowych oraz odrębnych przepisów;
- 12) prowadzenie działalności informacyjnej z zakresu prawa celnego i podatkowego;
- 13) wydawanie indywidualnych interpretacji z zakresu prawa podatkowego na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹⁾);
- 14) obsługa informatyczna jednostek organizacyjnych KAS oraz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 15) kształcenie i doskonalenie zawodowe w zakresie zadań KAS;
- 16) wykonywanie zadań wynikających z odrębnych przepisów.

2. Zadania KAS nie obejmują podatków i innych należności budżetowych, których ustalanie lub określanie i pobór należy zgodnie z odrębnymi przepisami do innych organów.

Art. 7. Zadania KAS wykonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych przy pomocy dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów administracji skarbowej, dyrektorów wojewódzkich inspektoratów skarbowych oraz dyrektorów innych jednostek organizacyjnych KAS oraz dyrektorów komórek organizacyjnych wyodrębnionych tym celu w strukturze urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwanych dalej „wyodrębnionymi komórkami organizacyjnymi”.

Art. 8. Czynności związane z realizacją zadań ustawowych wykonują urzędnicy skarbowi pełniący służbę w jednostkach organizacyjnych KAS oraz wyodrębnionych komórkach organizacyjnych.

Art. 9. 1. Organy administracji rządowej i samorządowej oraz inne państwowe, gminne, powiatowe i wojewódzkie jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać, nieodpłatnie udostępniać informacje oraz udzielać pomocy organom KAS oraz urzędnikom skarbowym przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.

2. Organy KAS mogą zbierać i wykorzystywać w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą. Administrator danych jest obowiązany udostępnić nieodpłatnie dane osobowe na podstawie:

- 1) imiennego upoważnienia organu KAS, okazanego przez urzędnika skarbowego wraz z legitymacją służbową albo
- 2) pisemnego wniosku organu KAS o udostępnienie tych danych.

Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb współdziałania organów KAS oraz urzędników skarbowych z organami i jednostkami, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zapewnienia skuteczności realizacji zadań KAS.

Art. 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przedkłada Radzie Ministrów, w terminie do dnia 31 marca, sprawozdanie z realizacji zadań KAS za rok poprzedni.

Art. 11. Działalność KAS jest finansowana w zakresie danin publicznych oraz bezpieczeństwa finansowego z osobnych części budżetu państwa, których dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

DZIAŁ II ORGANY KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Art. 12. Organami Krajowej Administracji Skarbowej są:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych, jako naczelny organ administracji skarbowej;
- 2) dyrektor izby administracji skarbowej;
- 3) dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego;
- 4) naczelnik urzędu administracji skarbowej.

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych:

- 1) określa szczegółowe zadania dla poszczególnych organów oraz jednostek organizacyjnych KAS;
 - 2) kształtuje politykę kadrową i szkoleniową w jednostkach organizacyjnych KAS;
 - 3) organizuje system informacyjny, współdziałający z systemami informacyjnymi innych instytucji, organizacji państwowych i samorządowych;
 - 4) upoważnia urzędników skarbowych pełniących służbę:
 - a) w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych do kontroli,
 - b) w urzędach administracji skarbowej i wojewódzkich inspektoratach skarbowych do kontroli poza obszarem terytorialnego zasięgu ich działania;
 - 5) realizuje zadania Inspekcji Skarbowej, o których mowa w art. 91 ust 2 pkt 2, 6 – 9, 11, 12, 14;
 - 6) analizuje wyniki działalności KAS;
 - 7) uczestniczy w pracach międzynarodowych organizacji i instytucji;
 - 8) ustala zasady i kryteria oceny, o której mowa w art. 28 i 172;
- może upoważnić podległe organy lub podległych urzędników skarbowych do załatwiania spraw w jego imieniu w określonym zakresie;
- sprawuje nadzór nad działalnością KAS, organami KAS i obsługującymi je jednostkami organizacyjnymi oraz wyodrębnionymi komórkami organizacyjnymi;
- może upoważnić sekretarzy stanu lub podsekretarzy stanu w urzędzie obsługującym tego ministra do wykonywania w jego imieniu zadań określonych w ustawie, w tym do nadzoru nad wykonywaniem zadań KAS;
- wykonuje inne zadania KAS określone w odrębnych przepisach.

2. W przypadku upoważnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 11, w zakresie działania Inspekcji Skarbowej, sekretarz stanu lub podsekretarz stanu, nie wykonuje innych zadań wynikających z ustawy.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności wynikające z określonych w ustawie uprawnień i obowiązków wobec urzędników skarbowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności przewidziane dla kierownika jednostki organizacyjnej w stosunku do urzędników

skarbowych i pracowników, pełniących służbę albo zatrudnionych w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych.

Art. 15. 1. Dyrektora izby administracji skarbowej oraz dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Do dyrektorów wyodrębnionych komórek organizacyjnych przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Na stanowiska, o których mowa w ust. 1 powołuje się osoby, będące w skarbowym zasobie kadrowym. Osoba ubiegająca się o stanowisko dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego musi być inspektorem skarbowym.

4. Do czasu powołania na stanowiska, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza osobę pełniącą obowiązki dyrektora. Pełnienie obowiązków może być powierzone na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia tego okresu o nie więcej niż 3 miesiące.

5. Powołanie następuje z dniem wskazanym w akcie powołania.

Art. 16. 1. Dyrektorem izby administracji skarbowej oraz dyrektorem wojewódzkiego inspektoratu skarbowego w tej samej jednostce organizacyjnej można być nie dłużej niż pięć lat.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 1, nie dłużej jednak niż o kolejne pięć lat.

Art. 17. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przenieść dyrektora izby administracji skarbowej oraz dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego, za jego zgodą, na stanowisko dyrektora izby administracji skarbowej, dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego albo naczelnika urzędu administracji skarbowej, w tej samej lub innej miejscowości.

Art. 18. 1. Dyrektora izby administracji odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Odwołanie następuje z dniem wskazanym w akcie odwołania.

3. Odwołanie następuje w przypadku:

- 1) rażącego naruszenia przepisów prawa;
- 2) prowadzenia działalności, która pozostaje w sprzeczności z wykonywanymi obowiązkami;
- 3) utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby lub innej przeszkody trwale uniemożliwiającej pełnienie obowiązków służbowych;
- 4) rezygnacji ze stanowiska;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 7) negatywnej oceny, o której mowa w art. 28.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 4 i 7, osobie odwołanej ze

stanowiska powierza się obowiązki na stanowisku jakie zajmowała przed objęciem stanowiska, z którego jest odwoływana, a jeżeli nie jest to możliwe, to na równorzędnym lub innym zgodnym z jej kwalifikacjami i umiejętnościami zawodowymi.

5. Do dyrektorów wyodrębnionych komórek organizacyjnych oraz do dyrektorów wojewódzkich inspektoratów skarbowych przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 19. 1. Do zakresu działania dyrektora izby administracji skarbowej należy:

- 1) rozstrzyganie w drugiej instancji w sprawach należących w pierwszej instancji do naczelników urzędów administracji skarbowej;
- 2) rozstrzyganie w pierwszej instancji w sprawach określonych w odrębnych przepisach;
- 3) prowadzenie w pierwszej instancji postępowań podatkowych lub celnych w sprawach przekazanych przez dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego;
- 4) ustalanie i udzielanie oraz analizowanie prawidłowości wykorzystywania dotacji przedmiotowych dla przedsiębiorców w zakresie określonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 5) nadzór nad naczelnikami urzędów administracji skarbowej;
- 6) organizacja szkoleń dla urzędników skarbowych pełniących służbę w izbie lub w podległych urzędach administracji skarbowej;
- 7) wykonywanie kontroli w zakresie refundacji eksportowych w ramach rozporządzenia nr 4045/89;
- 8) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Dyrektor izby administracji skarbowej wykonuje czynności przewidziane dla kierownika jednostki organizacyjnej określone w ustawie w stosunku do urzędników skarbowych i pracowników pełniących służbę albo zatrudnionych w izbie administracji skarbowej, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 20. 1. Do zakresu działania dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego należy:

- 1) wykonywanie zadań, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 1, 3, 4, 10;
- 2) wykonywanie kontroli podatkowej, kontroli celnej w związku z realizacją zadań, o których mowa w pkt 3 i art. 91 ust. 2 pkt 10, kontroli zgłoszeń celnych po zwolnieniu towarów;
- 3) prowadzenie postępowań przygotowawczych w sprawach o wykroczenia i przestępstwa skarbowe;
- 4) prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk występujących w obszarze właściwości;
- 5) wykonuje, z upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych, kontrole, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 14;
- 6) wykonywanie zadań wynikających z odrębnych przepisów.

2. Dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego wykonuje czynności

przewidziane dla kierownika jednostki organizacyjnej określone w ustawie w stosunku do urzędników skarbowych i pracowników pełniących służbę albo zatrudnionych w wojewódzkim inspektoracie skarbowym, chyba że ustawa stanowi inaczej.

3. Dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego może realizować zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przy pomocy wyodrębnionej komórki organizacyjnej wojewódzkiego inspektoratu skarbowego, o której mowa w art. 122 ust. 1.

Art. 21. Dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego jest kierownikiem jednostki w rozumieniu odrębnych przepisów.

Art. 22. 1. Zastępców dyrektora izby administracji skarbowej oraz zastępców dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek odpowiednio dyrektora izby administracji skarbowej albo dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego spośród urzędników skarbowych wchodzących w skład skarbowego zasobu kadrowego. Do zastępców dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego przepis art. 15 ust. 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

2. Zastępców dyrektorów wyodrębnionych komórek organizacyjnych powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek dyrektora tej komórki.

3. Do czasu powołania na stanowisko, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznacza osobę pełniącą obowiązki zastępcy dyrektora. Pełnienie obowiązków może być powierzona na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia tego okresu o nie więcej niż 3 miesiące.

4. Powołanie następuje z dniem wskazanym w akcie powołania.

Art. 23. 1. Zastępców dyrektora izby administracji skarbowej oraz zastępców dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Przepis art. 18 ust. 2 - 4 stosuje się odpowiednio.

2. Do zastępców dyrektorów wyodrębnionych komórek organizacyjnych przepis ust. 1 zdanie pierwsze i art. 18 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 24. Naczelników urzędów administracji skarbowej powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Przepisy art. 15 ust. 3 – 5, art. 16, 17, 18 ust. 2 – 4, art. 19 ust. 2 i art. 21 stosuje się odpowiednio.

Art. 25. Do zakresu działania naczelnika urzędu administracji skarbowej należy:

- 1) wymiar i pobór podatków, należności celnych oraz innych należności, na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) nadawanie towarom przeznaczenia celnego oraz wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego;
- 3) rejestrowanie podatników oraz przyjmowanie deklaracji podatkowych;
- 4) wykonywanie kontroli podatkowej, czynności sprawdzających oraz

sprawowanie dozoru celnego i kontroli celnej oraz kontroli zgłoszeń celnych po zwolnieniu towarów;

- 5) wykonywanie szczególnego nadzoru podatkowego;
- 6) rozpoznawanie, zapobieganie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz przestępstw i wykroczeń związanych z przywozem i wywozem towarów, a w szczególności dotyczących ochrony granicy zewnętrznej Wspólnoty, w zakresie określonym w odrębnych przepisach;
- 7) prowadzenie postępowań przygotowawczych w sprawach o wykroczenia i przestępstwa skarbowe;
- 8) wykonywanie orzeczeń, w zakresie określonym w przepisach Kodeksu karnego wykonawczego oraz Kodeksu karnego skarbowego;
- 9) wykonywanie egzekucji administracyjnej;
- 10) podział i przekazywanie, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, dochodów budżetowych między budżetem państwa i budżetami jednostek samorządu terytorialnego;
- 11) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 26. 1. Zastępców naczelnika urzędu administracji skarbowej powołuje dyrektor izby administracji skarbowej na wniosek naczelnika urzędu administracji skarbowej, spośród urzędników skarbowych wchodzących w skład skarbowego zasobu kadrowego. Przepis art. 15 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Zastępców naczelnika urzędów administracji skarbowej odwołuje dyrektor izby administracji skarbowej. Przepis art. 18 ust. 2 - 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 27. Powołania na stanowiska, o których mowa w art. 15 ust. 1, art. 22 ust. 1, art. 24, art. 26 ust. 1, w przypadku osób niebędących pracownikami jednostki organizacyjnej KAS, w której zostały powołane na stanowisko, jest równoznaczne z przeniesieniem, o którym mowa w art. 174 ust. 1, z wyjątkiem ograniczenia okresu tego przeniesienia.

Art. 28. 1. Wykonywanie obowiązków służbowych przez dyrektora izby administracji skarbowej, jego zastępcę, dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego i jego zastępcę, dyrektora wyodrębnionej komórki organizacyjnej i jego zastępcę, naczelnika urzędu administracji skarbowej i jego zastępcę, podlega okresowej ocenie.

2. Oceny okresowej dokonują:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych - w odniesieniu do dyrektora izby administracji skarbowej, dyrektora wyodrębnionej komórki organizacyjnej oraz dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego;
- 2) dyrektor izby administracji skarbowej - w odniesieniu do swoich zastępców oraz naczelników urzędów administracji skarbowej;
- 3) dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego - w odniesieniu do swoich zastępców;

- 4) dyrektor wyodrębnionej komórki organizacyjnej - w odniesieniu do swoich zastępców;
 - 5) naczelnik urzędu administracji skarbowej - w odniesieniu do swoich zastępców.
3. Ocena okresowa sporządzana jest nie rzadziej niż raz na dwanaście miesięcy.
 4. Ocena okresowa sporządzana jest na piśmie.
 5. Ocena okresowa dotyczy wykonywania obowiązków wynikających z zajmowanego stanowiska.
 6. Od oceny okresowej służy, w ciągu 7 dni od dnia doręczenia oceny, sprzeciw do oceniającego.
 7. Sprzeciw rozpatruje się w terminie 7 dni od dnia wniesienia. W przypadku uwzględnienia sprzeciwu ocenę okresową zmienia się albo sporządza się po raz drugi.
 8. W przypadku uwzględnienia sprzeciwu, przepis ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.
 9. Minister właściwy do spraw finansów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i kryteria przeprowadzania ocen okresowych, kierując się potrzebą zapewnienia prawidłowego wykonywania obowiązków na zajmowanym stanowisku.

DZIAŁ III

JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 29. Jednostkami organizacyjnymi KAS są:

- 1) urzędy administracji skarbowej;
- 2) izby administracji skarbowej;
- 3) wojewódzkie inspektoraty skarbowe;
- 4) Krajowa Szkoła Skarbowości;
- 5) Centrum Informatyki;
- 6) Krajowa Informacja Skarbowa.

Art. 30. Jednostki organizacyjne KAS podlegają ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

Rozdział 2

Urzędy i izby administracji skarbowej oraz wojewódzkie inspektoraty skarbowe

Art. 31. Urząd administracji skarbowej jest jednostką organizacyjną KAS, przy pomocy której naczelnik urzędu administracji skarbowej wykonuje swoje zadania.

Art. 32. Izba administracji skarbowej jest jednostką organizacyjną KAS, przy pomocy, której dyrektor izby administracji skarbowej wykonuje swoje zadania.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i likwiduje izby administracji skarbowej oraz urzędy administracji skarbowej, a także określa ich siedziby i właściwość miejscową oraz rzeczową, mając na uwadze prawidłową realizację zadań KAS oraz sprawną obsługę przedsiębiorców.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, nadaje statuty izbom i urzędom administracji skarbowej, w których określa ich strukturę wewnętrzną, szczegółowe zadania oraz zakres i tryb ich działania.

Art. 34. Wojewódzki inspektorat skarbowy jest jednostką organizacyjną KAS, przy pomocy, której dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego wykonuje swoje zadania.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i likwiduje wojewódzkie inspektoraty skarbowe, a także określa ich siedziby i właściwość miejscową oraz rzeczową, mając na uwadze prawidłową realizację zadań KAS.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, nadaje statuty wojewódzkim inspektoratom skarbowym, w których określa ich strukturę wewnętrzną, szczegółowe zadania oraz zakres i tryb ich działania.

Rozdział 3

Krajowa Szkoła Skarbowości

Art. 36. 1. Tworzy się Krajową Szkołę Skarbowości z siedzibą w Warszawie, zwaną dalej „Szkołą”.

2. Zadaniem Szkoły jest szkolenie i doskonalenie zawodowe urzędników skarbowych jednostek organizacyjnych KAS oraz wyodrębnionych komórek organizacyjnych, w celu uzupełnienia ich specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych.

3. Zadanie, o którym mowa w ust. 2, realizowane jest w szczególności poprzez:

- 1) prowadzenie szkoleń i egzaminów w służbie przygotowawczej;
- 2) prowadzenie postępowań kwalifikacyjnych do skarbowego zasobu kadrowego;
- 3) organizacje egzaminów kwalifikacyjnych na stanowisko inspektora

skarbowego;

- 4) opracowywanie programów i organizowanie centralnych szkoleń i innych cyklicznych form doskonalenia zawodowego;
- 5) koordynowanie działalności szkoleniowej w KAS;
- 6) przygotowywanie i organizowanie konferencji, sympozjów, seminariów;
- 7) prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk występujących w obszarze właściwości KAS;
- 8) prowadzenie działalności wydawniczej związanej z publikacją materiałów szkoleniowych;
- 9) wykonywanie innych zadań wskazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych związanych z doskonaleniem kadr.

4. Szkoła może prowadzić współpracę międzynarodową oraz współdziałać ze szkołami, instytutami i placówkami naukowo-badawczymi w zakresie działalności szkoleniowej.

Art. 37. 1. Szkoła jest państwową jednostką budżetową.

2. W skład Szkoły wchodzi filie, jako zamiejscowe jednostki organizacyjne.

Art. 38. Organami Szkoły są:

- 1) Rada Programowa;
- 2) dyrektor.

Art. 39. 1. Radę Programową, zwaną dalej "Radą", powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Rada liczy 7 osób wskazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród osób wyróżniających się wiedzą lub doświadczeniem zawodowym w zakresie problematyki skarbowości oraz nienaganną postawą etyczną.

3. Członkowie Rady wybierają spośród siebie przewodniczącego, który kieruje jej pracami i zastępcę przewodniczącego.

4. Kadencja Rady trwa 5 lat.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje członka Rady, jeżeli:

- 1) nie realizuje zadań związanych z zakresem swoich obowiązków w Radzie;
- 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;
- 3) zrzekł się członkostwa w Radzie;
- 4) został prawomocnie skazany za popełnienie umyślnego przestępstwa lub umyślnego przestępstwa skarbowego.

6. W razie odwołania członka Rady, kadencja jego następcy trwa do końca kadencji Rady.

7. Członek Rady może być powołany jednorazowo na jeszcze jedną kadencję.

Art. 40. 1. Do zadań Rady należy:

- 1) ustalanie ogólnych kierunków działalności Szkoły;
- 2) opracowywanie rocznych harmonogramów działalności;
- 3) ustalanie rocznych planów wydawniczych Szkoły;
- 4) opiniowanie regulaminu organizacyjnego Szkoły;
- 5) zgłaszanie lub opiniowanie kandydatów na wykładowców;
- 6) ustalanie zasad rekrutacji na szkolenia.

2. Rada jest uprawniona do wyrażania opinii we wszystkich sprawach dotyczących działalności Szkoły.

3. Członkowie Rady w związku z pełnieniem obowiązków w Radzie otrzymują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów podróży i noclegów według zasad obowiązujących pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość diet, o których mowa w ust. 3 pkt 1, biorąc pod uwagę zakres obowiązków członków Rady.

5. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wymagają zatwierdzenia w zakresie zgodności z planem finansowym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 41. 1. Dyrektor Szkoły kieruje Szkołą przy pomocy zastępców i reprezentuje ją na zewnątrz.

2. Dyrektora Szkoły powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych spośród urzędników skarbowych wchodzących w skład skarbowego zasobu kadrowego. Przepisy art. 15 ust. 4 i 5, art. 18 ust. 1 – 4, art. 21 stosuje się odpowiednio.

3. Dyrektor Szkoły, w zakresie wykonywania obowiązków służbowych, podlega ocenie okresowej, której dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Przepisy art. 28 ust. 3 - 8 stosuje się odpowiednio.

4. Do zadań dyrektora Szkoły należy:

- 1) realizowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Szkoły;
- 2) ustalanie w regulaminie organizacyjnym Szkoły szczegółowej struktury organizacyjnej;
- 3) ustalanie zakresu zadań zastępców dyrektora Szkoły;
- 4) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi Szkoły;
- 5) sporządzanie i przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych corocznych sprawozdań z działalności Szkoły;
- 6) realizowanie innych zadań wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, związanych z działalnością szkoleniową Szkoły.

5. Dyrektor Szkoły wykonuje czynności przewidziane dla kierownika jednostki organizacyjnej określone w ustawie w stosunku do urzędników skarbowych

i pracowników, pełniących służbę albo zatrudnionych w Szkole, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 42. 1. Dyrektor kieruje Szkołą przy pomocy zastępców, których powołuje na wniosek dyrektora minister właściwy do spraw finansów publicznych. Przepis art. 18 ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.

2. Zastępcy dyrektora Szkoły, w zakresie wykonywania obowiązków służbowych, podlegają ocenie okresowej, której dokonuje dyrektor Szkoły. Przepisy art. 28 ust. 3 - 8 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku utworzenia filii Szkoły, filią kieruje jeden z zastępców dyrektora Szkoły.

Art. 43. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze zarządzenia, nadaje statut Szkole określający jej ustrój, organizację, siedziby filii oraz sposób i tryb realizowania działalności, mając na względzie stworzenie optymalnych warunków organizacyjnych do prawidłowej realizacji zadań w Szkole.

Rozdział 4 **Centrum Informatyki**

Art. 44. 1. Tworzy się Centrum Informatyki z siedzibą w Warszawie, zwane dalej „Centrum”.

2. Zadaniem Centrum jest budowa, utrzymanie oraz realizacja zmian w systemach informatycznych jednostek organizacyjnych KAS oraz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych z uwzględnieniem ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1505, z późn. zm.²⁾).

3. Zadania, o których mowa w ust. 2, są realizowane w szczególności przez:

- 1) prowadzenie spraw związanych z informatyzacją;
- 2) zapewnienie obsługi informatycznej funkcjonujących rozwiązań informatycznych;
- 3) realizacja projektów informatycznych;
- 4) opracowanie strategii informatyzacji i monitorowanie jej realizacji;
- 5) współpracę z jednostkami organizacyjnymi i urzędem, o których mowa w ust. 2, oraz innymi organizacjami w zakresie pozyskiwania i wykorzystywania środków pomocowych przeznaczonych na finansowanie zadań realizowanych przez Centrum;
- 6) realizację zadań z zakresu standaryzacji, konsolidacji, centralizacji systemów informatycznych;
- 7) przeprowadzanie szkoleń z zakresu informatyki;

- 8) zapewnienie obsługi informatycznej, a w szczególności obsługi informatycznej użytkowników systemów informatycznych resortu finansów;
- 9) zapewnienie zasobów informatycznych;
- 10) zarządzanie zasobami informatyki;
- 11) współpracę z innymi jednostkami w zakresie zapewnienia spójności rozwiązań informatycznych.

4. Centrum może prowadzić współpracę międzynarodową oraz współdziałać ze instytucjami w zakresie budowy i utrzymania systemów informatycznych.

Art. 45. 1. Centrum jest państwową jednostką budżetową.

2. W skład Centrum wchodzi centra kompetencyjne, jako zamiejscowe jednostki organizacyjne Centrum.

Art. 46. Organami Centrum są:

- 1) Komitet Sterujący Informatyzacją Resortu (KSIR);
- 2) dyrektor.

Art. 47. 1. Członków KSIR powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. W skład KSIR wchodzi 5 członków wskazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród osób wyróżniających się wiedzą lub doświadczeniem zawodowym w zakresie problematyki dotyczącej informatyzacji administracji publicznej.

3. Członkowie KSIR wybierają spośród siebie przewodniczącego, który kieruje jego pracami i jednego zastępcę przewodniczącego.

4. Kadencja KSIR trwa 5 lat.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje członka KSIR, jeżeli:

- 1) nie realizuje zadań związanych z zakresem swoich obowiązków w KSIR;
- 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby;
- 3) zrzekł się członkostwa w KSIR;
- 4) został prawomocnie skazany za popełnienie umyślnego przestępstwa lub umyślnego przestępstwa skarbowego.

6. W razie odwołania członka KSIR, kadencja jego następcy trwa do końca kadencji KSIR.

7. Członek KSIR może być powołany jednorazowo na jeszcze jedną kadencję.

Art. 48. 1. Do zadań KSIR należy:

- 1) ustalanie ogólnych kierunków działalności Centrum;
- 2) opracowywanie rocznych harmonogramów działalności Centrum;
- 3) akceptowanie planów wydatków na informatyzację;
- 4) zatwierdzanie wniosków dotyczących uruchomienia projektów

informatycznych;

5) akceptacja rocznych sprawozdań z pracy Centrum;

6) zatwierdzanie, modyfikacja oraz kontrola planów budżetowych Centrum.

2. KSIR jest uprawniony do wyrażania opinii we wszystkich sprawach dotyczących działalności Centrum.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wymagają zatwierdzenia w zakresie zgodności z planem finansowym, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 49. 1. Dyrektor Centrum kieruje Centrum przy pomocy zastępców i reprezentuje je na zewnątrz.

2. Dyrektora Centrum powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych spośród urzędników skarbowych wchodzących w skład skarbowego zasobu kadrowego. Przepisy art. 15 ust. 4 i 5, art. 18 ust. 1 – 4, art. 21 stosuje się odpowiednio.

3. Dyrektor Centrum, w zakresie wykonywania obowiązków służbowych, podlega ocenie okresowej, której dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Przepisy art. 28 ust. 3 - 8 stosuje się odpowiednio.

4. Do zadań dyrektora Centrum należy w szczególności:

1) realizowanie rocznych harmonogramów działalności Centrum;

2) ustalanie, w regulaminie organizacyjnym Centrum, szczegółowej struktury organizacyjnej;

3) ustalanie zakresu zadań zastępców dyrektora Centrum;

4) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi Centrum;

5) sporządzanie i przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych corocznych sprawozdań z działalności Centrum;

6) realizowanie innych zadań wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, związanych z działalnością informatyczną Centrum.

5. Dyrektor Centrum wykonuje czynności przewidziane dla kierownika jednostki organizacyjnej określone w ustawie w stosunku do urzędników skarbowych i pracowników pełniących służbę albo zatrudnionych w Centrum, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 50. 1. Dyrektor kieruje Centrum przy pomocy zastępców, których powołuje, na jego wniosek minister właściwy do spraw finansów publicznych. Przepis art. 18 ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.

2. Zastępcy dyrektora, w zakresie wykonywania obowiązków służbowych, podlegają ocenie okresowej, której dokonuje dyrektor. Przepisy art. 28 ust. 3 - 8 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku utworzenia centrum kompetencyjnego Centrum, centrum kompetencyjnym kieruje jeden z zastępców dyrektora Centrum.

Art. 51. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, nadaje statut Centrum Informatyki określający jego ustrój, organizację, siedziby centrów kompetencyjnych oraz sposób i tryb realizowania działalności, mając na względzie stworzenie optymalnych warunków organizacyjnych do prawidłowej realizacji zadań Centrum.

Rozdział 5

Krajowa Informacja Skarbowa

Art. 52. 1. Tworzy się Krajową Informację Skarbową z siedzibą w Warszawie.

2. Zadaniem Krajowej Informacji Skarbowej jest budowa, utrzymanie i rozwój centralnego systemu informacyjnego w zakresie prawa podatkowego i celnego.

3. Zadanie, o którym mowa w ust. 2, jest realizowane w szczególności przez:

- 1) udzielanie informacji telefonicznych w zakresie podstawowych zagadnień prawa podatkowego i celnego;
- 2) wykonywanie czynności wynikających z określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa uprawnień przysługujących ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie wydawania indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego;
- 3) opracowywanie i propagowanie informacji w zakresie prawa podatkowego i celnego przy wykorzystaniu dostępnych kanałów informacyjnych;
- 4) prowadzenie działalności edukacyjnej;
- 5) współpraca i wykorzystywanie doświadczeń administracji skarbowych krajów członkowskich Wspólnoty krajów niebędących członkami Wspólnoty oraz organizacji międzynarodowych.

Art. 53. 1. Krajowa Informacja Skarbowa jest państwową jednostką budżetową.

2. W skład Krajowej Informacji Skarbowej wchodzi biura, jako zamiejscowe jednostki organizacyjne Krajowej Informacji Skarbowej. Biurem kieruje jeden z zastępców dyrektora.

Art. 54. 1. Krajową Informacją Skarbową kieruje Dyrektor przy pomocy zastępców.

2. Dyrektor reprezentuje Krajową Informację Skarbową na zewnątrz.

3. Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych spośród urzędników skarbowych wchodzących w skład skarbowego zasobu kadrowego. Przepisy art. 15 ust. 4 i 5, art. 18 ust. 1 – 4, art. 21 stosuje się odpowiednio.

4. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, w zakresie wykonywania obowiązków służbowych, podlega ocenie okresowej, której dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Przepisy art. 28 ust. 3 - 8 stosuje się odpowiednio.

5. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wykonuje czynności przewidziane dla kierownika jednostki organizacyjnej określone w ustawie w stosunku do urzędników skarbowych i pracowników pełniących służbę albo zatrudnionych w Krajowej Informacji Skarbowej, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 55. 1. Zastępców dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej powołuje, na wniosek dyrektora, minister właściwy do spraw finansów publicznych. Przepis art. 18 ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.

2. Zastępcy dyrektora, w zakresie wykonywania obowiązków służbowych, podlegają ocenie okresowej, której dokonuje dyrektor. Przepisy art. 28 ust. 3 - 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 56. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, nadaje statut Krajowej Informacji Skarbowej określający jej ustrój, organizację, siedziby biur oraz sposób i tryb realizowania działalności informacyjnej, mając na względzie stworzenie optymalnych warunków do sprawnego udzielania jednolitej informacji w zakresie prawa podatkowego i celnego.

DZIAŁ IV

KONTROLA WYKONYWANA PRZEZ KRAJOWĄ ADMINISTRACJĘ SKARBOWĄ

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 57. 1. W zakresie zadań ustawowych organy KAS wykonują kontrolę na zasadach określonych w niniejszym dziale, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Kontrola podatkowa jest prowadzona na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa.

3. Do kontroli zgłoszeń celnych po zwolnieniu towarów przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości dotyczących zgłoszenia celnego, właściwy organ KAS wszczyna postępowanie celne w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 19 marca 2004 r. Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz.622 i Nr 273, poz. 2703 oraz z r. Nr....., poz.....).

Art. 58. 1. Kontrole przeprowadza się zgodnie z okresowymi planami kontroli, sporządzonymi przez właściwe jednostki organizacyjne KAS i zatwierdzonymi przez właściwe organy KAS.

2. Kontrole mogą być również prowadzone poza planem kontroli, w oparciu o uzyskane informacje lub materiały albo przeprowadzone analizy.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kontroli prowadzonych przez Inspekcję Skarbową oraz wskazanych w rozdziale 2 i 3.

Art. 59. Urzędnicy skarbowi pełniący służbę w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych, z upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych mogą prowadzić czynności kontrolne na obszarze całego kraju.

Art. 60. 1. Urzędnicy skarbowi, zwani dalej „kontrolującymi”, wykonują czynności kontrolne, na podstawie upoważnienia wydanego przez właściwy organ KAS, po okazaniu legitymacji służbowej i znaku identyfikacyjnego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, czynności służbowe wymagające posługiwania się legitymacjami służbowymi, znakami identyfikacyjnymi, wzory legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych, organy właściwe do ich wydawania, sposób ich wydawania, wymiany, składania do depozytu i zwrotu, uwzględniając w szczególności potrzebę identyfikacji urzędnika skarbowego, wykonującego czynności służbowe oraz zapewnienia właściwej ich ochrony.

Art. 61. W czynnościach kontrolnych mogą uczestniczyć osoby uprawnione na podstawie ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, w tym także przedstawiciele organów Wspólnoty.

Art. 62. 1. Nie podlega kontroli celowość i sposób wykorzystywania środków budżetowych oraz mienia państwowego na cele specjalne w jednostkach organizacyjnych podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, w Policji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, cele, o których mowa w ust. 1, oraz organy, zasady i tryb przeprowadzania kontroli wykorzystania środków budżetowych i mienia państwowego na te cele.

Art. 63. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy oraz podniesienia efektywności kontroli, może zawierać z władzami innych państw porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie wymiany informacji, koordynacji czasu wszczynania oraz zakresu przeprowadzanych kontroli.

2. Porozumienia, o których mowa w ust. 1, mogą przewidywać uczestnictwo przedstawicieli innych państw w toku czynności kontrolnych, na zasadach określonych w tych porozumieniach.

Art. 64. 1. Na pisemne żądanie organów KAS, wydane w związku z toczącym się postępowaniem o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy z bankiem lub o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, która to osoba lub jednostka jest stroną umowy z bankiem, banki są obowiązane do sporządzania i przekazywania w szczególności informacji o:

- 1) posiadanych rachunkach bankowych lub rachunkach oszczędnościowych, liczbie tych rachunków, w szczególności obrotach i stanach tych rachunków, z podaniem wpływów i obciążeń rachunków oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców;
- 2) posiadanych rachunkach pieniężnych lub rachunkach papierów wartościowych, liczbie tych rachunków, a także obrotach i stanach na tych rachunkach;

- 3) zawartych umowach kredytowych lub umowach pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań z tych kredytów lub pożyczek, a także umowach depozytowych;
- 4) nabytych za pośrednictwem banków akcjach spółek Skarbu Państwa lub obligacjach Skarbu Państwa, a także obrotach tymi papierami wartościowymi;
- 5) obrotach wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 4 stosuje się również do innych niż banki podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

3. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych, na pisemne żądanie organów KAS, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o dacie nabycia, ilości i wartości jednostek uczestnictwa oraz o ilości i wartości umorzonych jednostek uczestnictwa; przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.

4. Zakłady ubezpieczeń, osoby i podmioty, za pomocą których zakłady ubezpieczeń wykonują czynności ubezpieczeniowe, powszechne towarzystwa emerytalne, na pisemne żądanie organu KAS, są obowiązane do sporządzenia i przekazania informacji o stronie umowy ubezpieczeniowej lub o osobie będącej członkiem otwartego funduszu emerytalnego; przepis ust. 1, w części dotyczącej przesłanek wystąpienia z żądaniem, stosuje się odpowiednio.

5. W żądaniu, o którym mowa w ust. 1 - 4, organ KAS określa zakres informacji oraz termin ich przekazania; żądanie oznacza się klauzulą "Tajemnica skarbowa", a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 65. 1. Z żądaniem sporządzenia i przekazania informacji w zakresie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 - 4, właściwy organ KAS może wystąpić również w związku z prowadzoną kontrolą, po uprzednim wezwaniu kontrolowanego do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia instytucji finansowych do przekazania tych informacji, jeżeli kontrolowany uprzednio:

- 1) nie wyraził zgody na udzielenie tych informacji albo
- 2) nie upoważnił organu KAS do wystąpienia do instytucji finansowych wymienionych w art. 64 ust. 1 - 4 o przekazanie tych informacji, albo
- 3) w terminie wyznaczonym przez organ KAS nie udzielił informacji lub upoważnienia, o których mowa w pkt 1 lub 2, albo
- 4) udzielił informacji, które wymagają uzupełnienia lub porównania z informacjami pochodzącymi z instytucji finansowej.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie przesłanek uzasadniających konieczność uzyskania tych informacji;
- 2) dowody potwierdzające, że:
 - a) kontrolowany odmówił udzielenia informacji;
 - b) kontrolowany nie wyraził zgody na udzielenie kontrolującemu upoważnienia do zażądania tych informacji;

c) w terminie określonym przez kontrolującego kontrolowany nie udzielił informacji albo upoważnienia.

3. Instytucje finansowe wymienione w art. 64 ust. 1 - 4 odmawiają udzielenia informacji, jeżeli żądanie organu KAS nie spełnia wymogów formalnych, o których mowa w ust. 2.

4. Występując z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, organ KAS powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę wzajemnego zaufania pomiędzy instytucjami finansowymi a ich klientami; przepis art. 64 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sporządza półroczne sprawozdania zawierające informacje o liczbie wszczętych w danym półroczu postępowań w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, a także kontroli, w porównaniu z liczbą spraw, w których wystąpiono o przekazanie informacji w trybie określonym w art. 64.

6. Informacje, o których mowa w ust. 5, są corocznie przedkładane Sejmowi, łącznie ze sprawozdaniem z wykonania budżetu państwa.

Art. 66. 1. W toku postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe bądź w toku kontroli prowadzonej przez organ KAS dostęp do informacji uzyskanych w trybie określonym w art. 64 przysługuje wyłącznie urzędnikowi skarbowemu prowadzącemu postępowanie lub czynności kontrolne, jego przełożonemu oraz właściwym organom KAS.

2. Informacje uzyskane w trybie określonym w art. 64 należy przechowywać w pomieszczeniu zabezpieczonym zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych, w zakresie przewidzianym dla ochrony informacji oznaczonych klauzulą „zastrzeżone”.

3. Po zakończeniu postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe lub kontrolnego informacje uzyskane w trybie określonym w art. 64 są wyłączane z akt sprawy i przechowywane w szafach stalowych; organ KAS dokonuje w aktach sprawy adnotacji o wyłączeniu informacji.

Art. 67. 1. W przypadku złożenia wniosku o wydanie decyzji, której przedmiotem jest udzielenie pozwolenia wynikającego z przepisów prawa celnego i podatkowego, w szczególności pozwolenia na korzystanie z gospodarczej procedury celnej lub procedury uproszczonej, na prowadzenie składu podatkowego, wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, bądź udzielenie innego ułatwienia lub uprawnienia wynikającego z przepisów prawa celnego, właściwy organ KAS może, przed wydaniem decyzji, przeprowadzić u składającego wniosek kontrolę w celu ustalenia, czy zostały spełnione warunki do udzielenia pozwolenia.

2. Właściwy organ KAS w przypadku złożenia wniosku o udzielenie ułatwień płatniczych, innych niż odroczenie płatności, może przeprowadzić u wnioskodawcy kontrolę w celu ustalenia, czy zostały spełnione warunki do udzielenia ułatwienia oraz czy sytuacja gospodarcza lub społeczna uzasadnia odstąpienie od wymogu złożenia zabezpieczenia lub naliczenia odsetek od kredytu, na zasadach określonych w art. 229 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 307).

3. Właściwy organ KAS w przypadku złożenia wniosku o odstąpienie od wymogu złożenia zabezpieczenia, w związku z wstrzymaniem wykonania decyzji określającej kwotę należności wynikającą z długu celnego lub o zawieszenie obowiązku uiszczenia tych należności, może przeprowadzić u wnioskodawcy kontrolę w celu ustalenia sytuacji gospodarczej lub społecznej wnioskodawcy.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, tryb przeprowadzania i sposób zakończenia kontroli, o której mowa w ust.1 - 3, mając na uwadze konieczność sprawnego jej przeprowadzenia.

Art. 68. 1. W celu realizacji zadania określonego w art. 6 ust 1 pkt 8, właściwy organ KAS jest uprawniony do:

żądania od organów administracji publicznej oraz państwowych jednostek organizacyjnych i osób prawnych niezbędnych informacji;

zlecenia wykonania określonych czynności organom administracji publicznej oraz państwowym jednostkom organizacyjnym i osobom prawnym uprawnionym do kontroli dokumentów, które mają znaczenie dla realizacji rozporządzenia nr 4045/89.

2. Pisemne wystąpienie o dostarczenie informacji lub wykonanie określonych czynności powinno w szczególności zawierać oznaczenie treści żądania lub zlecenia oraz termin dostarczenia informacji lub wykonania określonej czynności. W przypadku podmiotów innych niż przeprowadzające kontrole zgodnie z rozporządzeniem nr 4045/89, wystąpienie powinno zawierać ponadto wskazanie okoliczności będących podstawą wystąpienia.

Art. 69. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy działu IV i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa.

Rozdział 2

Szczególny nadzór podatkowy

Art. 70. 1. Szczególny nadzór podatkowy w zakresie i trybie określonym w niniejszym rozdziale wykonują organy KAS.

2. Szczególnemu nadzorowi podatkowemu podlega:

- 1) produkcja, przemieszczanie i obrót, w tym eksport i import, niektórymi wyrobami akcyzowymi;
- 2) urządzenie gier w kasynach gry, na automatach o niskich wygranych, tam gdzie one się znajdują;
- 3) wytwarzanie oraz obrót biokomponentami, określonymi w odrębnych przepisach.

3. Szczególny nadzór podatkowy polega na kontroli:

- 1) czynności związanych z produkcją, przemieszczaniem i obrotem wyrobami, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w szczególności wytwarzania, uszlachetniania,

przerabiania, zużywania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia oraz stosowania i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy, zgodnie z odrębnymi przepisami;

- 2) ilości i jakości wyrobów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, przebiegu procesów technologicznych i ruchu towarowego dotyczącego tych wyrobów oraz ich wydajności, ubytków i zużycia;
- 3) otwarcia i zamknięcia stołów gry w kasynach gry, obliczania rezultatów gier na stołach i na automatach, a także przychodów i stosowania maksymalnej stawki i wartości maksymalnej wygranej w grach na automatach o niskich wygranych oraz zasadności i prawidłowości wystawianych imiennych zaświadczeń o uzyskanej wygranej;
- 4) prawidłowości i terminowości wpłat podatku akcyzowego od wyrobów, o których mowa w ust. 2 pkt 1;
- 5) dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w pkt 1 - 4.

Art. 71. 1. Czynności kontrolne, o których mowa w art. 70 ust. 3, wykonują urzędnicy skarbowi, na podstawie upoważnienia wydanego przez właściwy organ KAS.

2. Szczególny nadzór podatkowy może być wykonywany jako nadzór stały.

3. Sprawowanie stałego nadzoru polega na wykonywaniu czynności kontrolnych, o których mowa w art. 70 ust. 3, przez urzędników skarbowych komórki organizacyjnej utworzonej w tym celu przez właściwy organ KAS na terenie podmiotu podlegającego szczególnemu nadzorowi podatkowemu zwaną dalej "komórką stałego nadzoru".

Art. 72. 1. Urzędnicy skarbowi w ramach kontroli, o których mowa w art. 70 ust. 3 są uprawnieni do:

- 1) żądania powtórzenia, jeżeli to możliwe, każdej czynności, w wyniku której uzyskuje się dane o przyjmowanych, wydawanych lub wprowadzanych do procesu produkcyjnego surowcach, materiałach, produkcji w toku i półproduktach oraz uzyskanych produktach, wyrobach gotowych i wysokości strat produkcyjnych;
- 2) pobierania próbek surowców, półproduktów i wyrobów gotowych w celu ich zbadania, zabezpieczania zebranych dowodów, zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym szczególnym nadzorem podatkowym oraz zasięgnięcia opinii biegłych;
- 3) nakładania zabezpieczeń urzędowych na urządzenia, pomieszczenia i naczynia służące do działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym w celu uniemożliwienia dostępu do ich wnętrza bez uszkodzenia zabezpieczenia urzędowego, a także na dokumentację prowadzoną w zakresie, o którym mowa w art. 70 ust. 3 pkt 1-4, w celu jej urzędowego uwierzytelnienia;
- 4) uczestniczenia w dokonywanych przez podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu czynnościach, o których mowa w art. 70 ust. 3 pkt 1-3;
- 5) żądania zamknięcia dokumentacji, o której mowa w art. 70 ust. 3 pkt 5, w celu

umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym;

- 6) przeprowadzania kontroli obrachunkowych;
- 7) uczestniczenia w czynnościach niszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym.

2. W zakresie, o którym mowa w art. 70 ust. 2, uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują urzędnikom skarbowym także w stosunku do podmiotów wykonujących działalność bez zachowania warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 73. 1. Podmioty podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu są obowiązane zapewnić warunki i środki do sprawnego przeprowadzania kontroli, w tym:

- 1) przesłać właściwemu organowi KAS, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 70 ust. 2, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności;
- 2) zapewnić warunki do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia podmiotu, w tym w miarę możliwości samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów;
- 3) przygotować i oznaczyć urządzenia, pomieszczenia i naczynia służące do działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym;
- 4) przechowywać w oddzielnych naczyniach i pomieszczeniach wyroby objęte szczególnym nadzorem podatkowym;
- 5) dostosować urządzenia, pomieszczenia i naczynia, o których mowa w pkt 3, do nakładania zabezpieczeń urzędowych, a ponadto dostarczyć potrzebną ilość plomb, laku lub masy plastycznej do pieczęci oraz inne materiały do nałożenia zabezpieczeń urzędowych;
- 6) posiadać legalizowane przyrządy pomiarowe, odczynniki i sprzęt techniczny, niezbędne do kontroli ilości i jakości surowców, półproduktów i wyrobów gotowych;
- 7) zgłaszać właściwemu organowi KAS albo komórce stałego nadzoru informacje o terminach czynności, o których mowa w art. 70 ust. 3 pkt 1-3;
- 8) prowadzić dokumentację, o której mowa w art. 70 ust. 3 pkt 5, związaną z prowadzeniem działalności objętej szczególnym nadzorem podatkowym;
- 9) dokonać zamknięcia dokumentacji, o której mowa w art. 70 ust. 3 pkt 5, na żądanie urzędnika skarbowego, w celu umożliwienia porównania rzeczywistego stanu ze stanem ewidencyjnym;
- 10) zgłaszać w terminie 2 dni właściwemu organowi KAS albo komórce stałego nadzoru przypadki zniszczenia lub kradzieży wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym bądź znaków akcyzy;
- 11) zgłaszać właściwemu organowi KAS zamiar zniszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym, nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia na co najmniej 3 dni przed zamierzonym terminem ich zniszczenia;
- 12) zgłaszać bezzwłocznie właściwemu organowi KAS albo komórce stałego

nadzoru przypadki zdarzeń związanych z działaniem lub stanem urządzeń, pomieszczeń i naczyń, o których mowa w pkt 3, wskazujących na niebezpieczeństwo strat lub zniszczenia wyrobów akcyzowych objętych szczególnym nadzorem podatkowym.

2. Za stan pomieszczeń, urządzeń i naczyń służących do wykonywania działalności w zakresie, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz za stan nałożonych na nie zabezpieczeń urzędowych odpowiedzialny jest podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu.

3. Koszty związane z realizacją obowiązków określonych w ust. 1 obciążają podmioty podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu.

4. Urzędnik skarbowy wykonujący czynności kontrolne w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego jest uprawniony do wstępu oraz poruszania się po terenie podmiotu podlegającego szczególnemu nadzorowi podatkowemu na podstawie upoważnienia, o którym mowa w art. 71 ust. 1, bez potrzeby uzyskiwania przepustki, oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym tego podmiotu. Urzędnik skarbowy podlega przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym w tym podmiocie.

Art. 74. 1. Podmioty podejmujące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 70 ust. 2, podlegają przed rozpoczęciem jej prowadzenia urzędowemu sprawdzeniu przez naczelnika urzędu administracji skarbowej.

2. Urzędowemu sprawdzeniu podlegają również podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 70 ust. 2, po przerwie w tej działalności trwającej dłużej niż 3 miesiące, a także na żądanie właściwego organu KAS.

3. Urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na przeprowadzeniu czynności sprawdzających w celu ustalenia, czy zostały zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 70 ust. 3.

Art. 75. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wyroby akcyzowe, które w związku z wykonywaniem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 70 ust. 2 pkt 1, są objęte szczególnym nadzorem podatkowym;
- 2) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w stosunku do poszczególnych wyrobów podlegających temu nadzorowi;
- 3) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego przy oznaczaniu wyrobów znakami akcyzy;
- 4) sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego, w zakresie określonym w art. 70 ust. 2 pkt 2 i 3;
- 5) rodzaje prowadzonej dokumentacji, o której mowa w art. 70 ust. 3 pkt 5, jej wzory, a także szczegółowy sposób jej przygotowania i prowadzenia;
- 6) wzór upoważnienia, o którym mowa w art. 71 ust. 1;
- 7) zakres i sposób sprawowania stałego nadzoru, a także sposób przeprowadzania kontroli doraźnych i okresowych;

- 8) szczegółowe zasady i tryb pobierania próbek, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2;
 - 9) szczegółowy zakres i tryb nakładania zabezpieczeń urzędowych, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 3, oraz rodzaje lub formy tych zabezpieczeń;
 - 10) tryb dokonywania i zakres zgłoszeń, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 1, 7, 10 - 12;
 - 11) szczegółowy zakres przygotowywania oraz oznaczania pomieszczeń, urządzeń i naczyń, o których mowa w art. 73 ust. 1 pkt 3;
 - 12) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 74;
 - 13) tryb niszczenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym w przypadku stwierdzenia ich nieprzydatności do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia;
 - 14) szczegółowe zasady i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów objętych szczególnym nadzorem podatkowym.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni w szczególności:
- 1) wyroby akcyzowe o szczególnym znaczeniu dla budżetu państwa oraz wyroby podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;
 - 2) różnicowanie form i sposobów wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego oraz zakresu wymagań, które powinny zostać spełnione przez podmioty podlegające temu nadzorowi - w zależności od rodzaju podmiotu, rodzaju wykonywanej działalności oraz grupy wyrobów objętych tym nadzorem;
 - 3) zapewnienie skuteczności i sprawności wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego.

Rozdział 3

Czynności dozoru celnego i kontroli celnej

Art. 76. 1. Wobec towarów podlegających dozorowi celnemu organ KAS może wykonywać wszelkie czynności kontroli celnej, które uzna za właściwe zgodnie z przepisami prawa celnego, w każdym miejscu znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub - jeżeli umowy międzynarodowe tak stanowią - poza nim.

2. Organ KAS może w każdym czasie podejmować czynności z zakresu kontroli celnej wobec towaru znajdującego się na terytorium kraju w celu ustalenia, czy towar został wprowadzony na obszar celny Wspólnoty zgodnie z przepisami prawa.

Art. 77. 1. W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa, wprowadzenia towaru na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzanie z tego obszaru organ KAS może w szczególności:

- 1) kontrolować dokumenty i dane handlowe, w tym także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych;

- 2) ustalać tożsamość osób;
- 3) przesłuchiwać świadków;
- 4) dokonywać oględzin towarów;
- 5) badać towary i pobierać ich próbki;
- 6) przeprowadzać rewizję celną, w tym z użyciem urządzeń technicznych;
- 7) zatrzymywać i kontrolować środki transportu;
- 8) po zatrzymaniu środka transportu kontrolować dokumenty i dane dotyczące środka transportu oraz dokumenty dotyczące przewożonych towarów;
- 9) sprawdzać zamknięcia celne, jeżeli z dokumentów wynika, że zostały one nałożone;
- 10) dokonywać przeszukania osób, pomieszczeń, bagażu i środków transportu, również przy użyciu psów służbowych.

2. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli nieprawidłowości lub na żądanie kontrolowanego, z czynności kontroli celnej sporządza się protokół.

3. Urzędnik skarbowy obowiązany jest zapoznać osobę obecną przy czynnościach kontrolnych z treścią protokołu.

4. Protokół, o którym mowa w ust. 2 podpisuje kontrolujący i osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej. Jeżeli osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej odmówi podpisania protokołu, urzędnik skarbowy jest obowiązany umieścić w protokole odpowiednią adnotację.

5. Osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej może, w terminie 7 dni od dnia zapoznania jej z treścią protokołu, zgłosić do właściwego organu KAS, pisemne zastrzeżenia do jego treści.

Art. 78. Urzędnicy skarbowi wykonujący czynności kontroli celnej mogą stosować środki przymusu bezpośredniego zgodnie z przepisami art. 128, art. 129 ust.1 i art. 130.

Art. 79. 1. Organ KAS może podejmować czynności pozwalające na ustalenie lub zapewnienie tożsamości towaru, jeżeli jest to niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej, do której towar został zgłoszony. W szczególności może nakładać zamknięcia celne, żądać od zgłaszającego opisów, rysunków, zdjęć fotograficznych lub dokonania innych niezbędnych czynności.

2. Zamknięcia celne mogą zostać usunięte lub zniszczone tylko przez organ KAS lub za jego zgodą.

Art. 80. Z zastrzeżeniem przepisów odrębnych, rewizji celnej nie podlegają:

1) na zasadzie wzajemności:

- a) towary przeznaczone dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także organizacji międzynarodowych mających siedziby lub placówki w Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) towary przeznaczone dla osób korzystających z przywilejów i immunitetów

dyplomatycznych,

- c) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane do obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz opatrzone pieczęcią przesyłki przez nie wysyłane;
- 2) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane między Ministerstwem Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, a polskimi przedstawicielstwami dyplomatycznymi, urzędami konsularnymi i misjami specjalnymi za granicą.

Art. 81. 1. Jeżeli nie można w inny sposób stwierdzić, czy osoba przewozi towary nieprzedstawione lub niezgłoszone do procedury celnej, urzędnik skarbowy może przeszukać tę osobę.

2. Przeszukanie nie powinno naruszać godności osobistej osoby przeszukiwanej oraz powinno być przeprowadzone przez osobę tej samej płci, w warunkach wykluczających obecność osób postronnych.

3. W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ukrywa towary w swoim organizmie, można skierować tę osobę na specjalistyczne badania lekarskie.

4. Z przeprowadzonego przeszukania osoby sporządza się protokół, a w przypadku wykonywania badań, o których mowa w ust. 3, na wniosek osoby, która została poddana tym badaniom, organ KAS wydaje zaświadczenie o terminie i miejscu ich przeprowadzenia.

Art. 82. 1. Osoba posiadająca towary jest obowiązana na swój koszt do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenia kontroli celnej, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności kontroli celnej.

2. Każda osoba będąca w posiadaniu towaru, środka transportu lub osoba odpowiedzialna za wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa celnego jest obowiązana do niezwłocznego zawiadomienia organu KAS o stwierdzeniu naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć celnych bez zgody organu KAS.

Art. 83. Każda osoba pośrednio lub bezpośrednio uczestnicząca w czynnościach związanych z wymianą towarową jest obowiązana do dostarczenia organowi celnemu, na jego żądanie, w ustalonych terminach, dokumentów i informacji mających znaczenie dla kontroli celnej, w jakiegokolwiek formie, jak również do udzielenia niezbędnej pomocy.

Art. 84. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb wykonywania czynności dozoru celnego, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów procedur celnych oraz kontrolowanych towarów;
- 2) sposób sporządzania protokołu, o którym mowa w art. 77 ust. 2, i jego wzór;
- 3) rodzaje dokumentów mających znaczenie dla dozoru celnego, a także osoby obowiązane do ich przechowywania;

- 4) warunki użycia urządzeń technicznych i psów służbowych podczas kontroli celnej, sposób przeprowadzania przeszukania osoby, a także sposób i warunki przeprowadzania rewizji celnej bagażu podróżnego,
 - mając na uwadze, w szczególności, zapewnienie jednolitości procedur kontrolnych oraz konieczność skutecznego wykrywania nieprawidłowości w stosowaniu przepisów prawa celnego w tym także uwzględniając konieczność stosowania skutecznych metod technicznych w tym zakresie.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia kontroli bagażu przewożonego drogą morską lub powietrzną, z uwzględnieniem rodzaju bagażu kontrolowanego oraz wskazania miejsc właściwych do prowadzenia kontroli.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia:

- 1) przypadki, sposób i tryb prowadzenia przez organy KAS ewidencji towarów, którym nadano przeznaczenie celne;
- 2) wzory rejestrów, ksiąg, innych dokumentów ewidencyjnych oraz wzory formularzy używanych w toku sprawowania dozoru celnego;
- 3) wzory pieczęci, zamknięć celnych, stempli i innych znaków stosowanych przy wykonywaniu dozoru celnego;
- 4) zasady szkolenia przewodników psów służbowych, które są wykorzystywane do realizacji zadań KAS oraz zasady nabywania, szkolenia, wykorzystania, pielęgnacji, opieki i żywienia tych psów.

Art. 85. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia, sposób i warunki wykonywania dozoru celnego oraz nadawania przeznaczenia celnego w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych, a także wyposażenia i sprzętu jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych i administracji, mając na uwadze uproszczenie czynności kontrolnych podejmowanych wobec tego rodzaju towarów oraz zapewnienie skutecznego dozoru celnego.

Art. 86. 1. W przypadku podejmowania czynności kontroli przesyłek pocztowych, organ KAS może w szczególności kontrolować dokumenty pocztowe, w tym wykazy i deklaracje, oraz sprawdzać liczbę przywożonych lub wywożonych paczek z liczbą wskazaną w wykazie zdawczym.

2. Rewizję celną przesyłek pocztowych i pobieranie próbek towarów w nich przesyłanych przeprowadza się w obecności zgłaszającego lub pracownika urzędu pocztowego.

Art. 87. W przypadku towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzanych z tego obszaru przez podróżnych organ KAS, może w szczególności:

- 1) ustalać tożsamość osoby, w tym kontrolować dokumenty uprawniające do przekraczania granicy państwowej;

- 2) przeprowadzać rewizję celną bagażu, w tym z użyciem urządzeń technicznych oraz psów służbowych;
- 3) przeszukiwać osoby.

Art. 88. 1. Organ KAS może zarządzić, w drodze decyzji, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej konwój celny, jeżeli:

- 1) niemożliwe jest nałożenie zamknięć celnych, a zachowanie tożsamości towaru jest niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że towar może zostać usunięty spod dozoru celnego;
- 2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do organu KAS albo miejsca uznanego lub wyznaczonego przez organ KAS;
- 3) kwota długu celnego mogącego powstać w związku z przewozem towarów w ramach procedury tranzytu jest wyższa niż kwota zabezpieczenia;
- 4) w ramach procedury tranzytu przewożone są towary, których transport jest związany ze zwiększonym ryzykiem.

2. Organ KAS może zobowiązać podmiot odpowiedzialny za wykonywanie czynności związanych z nadaniem towarowi przeznaczenia celnego, aby określone czynności w ramach konwoju celnego wykonywały wyspecjalizowane jednostki działające w zakresie ochrony osób lub mienia.

3. Koszty konwoju celnego ponosi podmiot odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego.

Art. 89. 1. Organ KAS, może zarządzić w drodze decyzji, strzeżenie towarów przez urzędników skarbowych, jeżeli:

- 1) towar wprowadzony na obszar celny Wspólnoty na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej nie zostanie dostarczony do organu KAS albo miejsca przez niego wyznaczonego lub uznanego przez ten organ;
- 2) towar wprowadzony na obszar celny Wspólnoty wymaga przeładunku;
- 3) towar czasowo składowany nie może zostać przekazany do depozytu lub do magazynu czasowego składowania.

2. W wypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1, organ KAS zamiast konwoju celnego może zarządzić strzeżenie towaru.

3. Przepis art. 88 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 90. 1. W celu ustalenia, czy towary zostały wprowadzone na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzone z tego obszaru zgodnie z przepisami prawa celnego, urzędnik skarbowy może zatrzymywać statki w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.⁴⁾) i ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857) oraz podejmować inne czynności.

2. Zatrzymywanie statków przemieszczających się po morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym lub wodach śródlądowych odbywa się przy udziale innych służb lub instytucji, a w szczególności:

- 1) Policji;
 - 2) Straży Granicznej.
3. Dowódcy jednostek pływających KAS na morskich wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym i śródlądowych drogach wodnych mają prawo:
- 1) wezwać statek do zmniejszenia prędkości przepływu, zatrzymania się do kontroli oraz zastosowania się do wskazanego kursu przepływu;
 - 2) zatrzymać statek, sprawdzić dokumenty dotyczące statku i ładunku, wylegitymować załogę statku oraz znajdujących się na nim pasażerów, zbadać ładunek i przeszukać pomieszczenia statku, a także zatrzymać osobę podejrzaną o popełnienie przestępstwa;
 - 3) zmusić statek do zawinięcia do wskazanego portu, jeżeli kapitan nie stosuje się do wydanych poleceń.
4. Dowódcy jednostek pływających KAS mają prawo do podejmowania działań, o których mowa w ust. 3, w szczególności gdy statek:
- 1) przyjmuje na pokład lub wysadza osoby wbrew obowiązującym przepisom;
 - 2) dokonuje załadunku lub wyładunku towarów poza miejscami do tego wyznaczonymi;
 - 3) opuszcza port bez kontroli celnej;
 - 4) zachodzi obawa, iż nawiązuje łączność z wybrzeżem w celach przestępczych;
 - 5) zakotwicza poza miejscem do tego przeznaczonym.
5. W celu zatrzymania statku dowódca jednostki pływającej KAS, z odległości umożliwiającej odebranie sygnału, przekazuje wizualny i dźwiękowy sygnał polecający zatrzymanie się statku.
6. Jednostki pływające KAS w celu zatrzymywania statków stosują sygnały międzynarodowego kodu sygnałowego z jednoczesnym wystrzeleniem, dla zwrócenia uwagi załogi statku, dwóch nabojów sygnałowych koloru niebieskiego i zapaleniem w nocy dwóch niebieskich świateł rozpoznawczych na maszcie.
7. Jednostki pływające KAS podnoszą jako banderę flagę państwową z godłem Rzeczypospolitej Polskiej, określoną w odrębnych przepisach.
8. W czasie wykonywania zadań określonych w ustawie jednostki pływające KAS w celu identyfikacji podnoszą, obok bandery, flagę KAS.
9. Jeżeli jednostka pływająca znajdująca się na morskich wodach wewnętrznych lub na morzu terytorialnym mimo wezwania do zatrzymania w celu przeprowadzenia czynności kontroli celnej, nie zatrzyma się, dowódca jednostki pływającej KAS wzywa uzbrojoną jednostkę pływającą Straży Granicznej, która podejmuje działania zgodnie z art. 25 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i poz. 711, Nr 170 poz. 1218 oraz z 2007r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558). Te same zasady stosuje się w przypadku konieczności podjęcia pościgu, w szczególności na pełnym morzu.
10. W przypadku ostrzelania jednostki pływającej KAS dowódca tej jednostki postępuje zgodnie z zasadami określonymi w ust. 9, po uprzednim podjęciu działań, mających na celu opuszczenie zagrożonego obszaru.
11. W przypadku bezpośredniego zagrożenia przejęciem jednostki pływającej KAS przez załogę innego statku przepisy art. 128 stosuje się odpowiednio. W sytuacjach

określonych w art. 130 ust. 1 pkt 1-3 urzędnicy skarbowi mogą użyć broni bez ostrzeżenia.

12. Jeżeli przed podjęciem czynności kontrolnych określonych w ust. 9 organ KAS uzyska wiarygodne informacje, wskazujące na możliwość wystąpienia zagrożeń określonych w ust. 10 lub 11, dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego właściwego miejscowo dla tych czynności kontrolnych może wystąpić z wnioskiem o przydzielenie jednostce pływającej KAS asysty uzbrojonej jednostki pływającej Straży Granicznej.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady współdziałania KAS i Straży Granicznej w zakresie zadań wykonywanych na podstawie ust. 9 i 10 oraz ust. 12 biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i zdrowia urzędników skarbowych i funkcjonariuszy Straży Granicznej, przestrzegania przepisów prawa oraz sprawnego wykonywania zadań KAS.

14. Przepisów ust. 9 - 13 nie stosuje się do jednostek pływających określonych w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.⁵⁾).

15. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór, okoliczności oraz warunki podnoszenia flagi KAS, uwzględniając sposób umieszczania bandery, flagi oraz znaków na jednostkach pływających, a także sposób oznakowania jednostek pływających, umożliwiający ich szybką identyfikację.

Dział V

Inspekcja Skarbowa

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 91. 1. W celu zapewnienia bezpieczeństwa finansowego Rzeczypospolitej Polskiej oraz Unii Europejskiej, w ramach KAS tworzy się Inspekcję Skarbową.

2. Do zadań Inspekcji Skarbowej należy:

- 1) kontrola otrzymania, wykorzystania i gospodarowania środkami publicznymi;
- 2) audyt gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz innych źródeł zagranicznych niepodlegającymi zwrotowi i raportowanie o nieprawidłowościach do Komisji Europejskiej ;
- 3) kontrola otrzymania, wykorzystania i gospodarowania mieniem państwowym oraz mieniem z udziałem Skarbu Państwa, a także wykorzystania mienia otrzymanego od Skarbu Państwa w celu realizacji zadań publicznych oraz prywatyzacji mienia Skarbu Państwa ;
- 4) kontrola rzetelności wypełniania zobowiązań wynikających z udzielonych

- przez Skarb Państwa poręczeń i gwarancji oraz zgodności wykorzystania środków, których spłatę poręczył lub gwarantował Skarb Państwa, z ich przeznaczeniem;
- 5) kontrola udzielania, otrzymania i korzystania z pomocy publicznej;
 - 6) przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu ;
 - 7) analiza ryzyka w obszarze przepływów finansowych osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne, o których mowa w ustawie wymienionej w pkt 6;
 - 8) koordynacja kontroli finansowej i audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.³⁾);
 - 9) wykonywanie wywiadu skarbowego;
 - 10) rozpoznawanie, zapobieganie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz przestępstw i wykroczeń związanych z przywozem i wywozem towarów, a w szczególności dotyczących ochrony granicy zewnętrznej Wspólnoty, w zakresie określonym w odrębnych przepisach;
 - 11) zapobieganie i ujawnianie przestępstw, o których mowa w art. 228 - 231 Kodeksu karnego, popełnianych przez osoby pełniące służbę albo zatrudnione:
 - a) w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - b) w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - 12) kontrola oświadczeń o stanie majątkowym osób pełniących służbę albo zatrudnionych, również po ustaniu stosunku służby albo zatrudnienia:
 - a) w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - b) w jednostkach organizacyjnych podległych bądź nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - 13) prowadzenie działalności analitycznej, prognostycznej i badawczej dotyczącej zjawisk występujących w obszarze właściwości KAS;
 - 14) kontrola działalności jednostek organizacyjnych KAS oraz urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - 15) wykonywanie, na podstawie danych analityczno-informacyjnych, a w szczególności informacji lub materiałów pochodzących z prowadzonej analizy ryzyka lub uzyskanych w wyniku prowadzenia czynności wywiadu skarbowego oraz pochodzących od organów administracji rządowej, kontroli podatkowej, kontroli celnej, w związku z realizacją zadań, o których mowa w pkt 10, kontroli zgłoszeń celnych po zwolnieniu towarów;
 - 16) wykonywanie zadań wynikających z odrębnych przepisów.

3. Zadania Inspekcji Skarbowej wykonują:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 2) dyrektorzy wyodrębnionych komórek organizacyjnych, w tym dyrektor wyodrębnionej komórki do spraw przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, zwanej dalej „jednostką analityki finansowej”;
- 3) dyrektorzy wojewódzkich inspektoratów skarbowych.

Art. 92. 1. Dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego może dokonywać nabycia ruchomości, praw majątkowych i usług (transakcja celowa) w celu ujawniania przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych, a także w celu ustalenia ich sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów tych przestępstw i wykroczeń.

2. Dyrektorzy wojewódzkich inspektoratów skarbowych, uwzględniając specyfikę przeprowadzanej transakcji celowej, mogą wykonywać również czynności potrzebne dla jej przygotowania i skutecznego przeprowadzenia.

3. Dyrektorzy wojewódzkich inspektoratów skarbowych dokonują transakcji celowych na obszarze ich terytorialnego zasięgu działania, z zastrzeżeniem Przepis art. 93 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych do przeprowadzenia transakcji celowej:

- 1) upoważnia urzędników skarbowych zatrudnionych w komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 91 ust. 3 pkt 2;
- 2) może upoważnić urzędników skarbowych zatrudnionych w wojewódzkim inspektoracie skarbowym.

5. Dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego do przeprowadzenia transakcji celowej upoważnia urzędników skarbowych zatrudnionych w kierowanym wojewódzkim inspektoracie skarbowym.

6. Dyrektorzy wojewódzkiego inspektoratu skarbowego przekazują właściwemu miejscowo prokuratorowi okręgowemu kwartalnie informuje o przeprowadzonych transakcjach celowych.

7. Po zakończeniu transakcji celowej urzędnik skarbowy:

- 1) okazuje osobie uczestniczącej w przeprowadzanej transakcji celowej, zwana dalej „stroną transakcji celowej” legitymację służbową i znak identyfikacyjny, chyba że nieokazanie legitymacji służbowej i znaku identyfikacyjnego jest niezbędne dla zapewnienia skutecznego jej przeprowadzenia;
- 2) sporządza, w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia transakcji celowej, protokół z przeprowadzonych czynności, który doręcza się stronie transakcji celowej;
- 3) przekazuje protokół z przeprowadzonych czynności dyrektorowi wojewódzkiego inspektoratu skarbowego, który wydał upoważnienie do przeprowadzenia transakcji celowej.

8. Strona transakcji celowej, która nie zgadza się z ustaleniami protokołu, może w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub dyrektorowi wojewódzkiego inspektoratu skarbowego, który wydał upoważnienie do przeprowadzenia transakcji celowej.

9. Dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w ust. 8, i w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania zawiadomić stronę transakcji celowej o sposobie ich załatwienia.

10. Zgromadzone podczas przeprowadzania transakcji celowej materiały niezawierające dowodów potwierdzających zaistnienie przypadków, o których mowa w ust. 1 podlegają niezwłocznie protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów przeprowadza właściwy dyrektor inspekcji skarbowej.

11. Po przeprowadzeniu transakcji celowej można dokonać zwrotu zakupu przeprowadzonego w ramach transakcji celowej. Dokonanie zwrotu następuje bez zbędnej zwłoki pod warunkiem, że:

- 1) zwrotu dokonano równocześnie z okazaniem legitymacji służbowej i znaku identyfikacyjnego oraz;
- 2) ruchomości znajdują się w stanie nie pogorszonym i nie ulegają łatwo zepsuciu oraz;
- 3) zwrot nie wiąże się z poniesieniem kosztów przez osobę, w stosunku do której przeprowadzano transakcję celową. Nie stanowią kosztów, kwoty będące równowartością ceny zwróconych ruchomości.

12. Kwoty należne, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub dyrektorowi wojewódzkiego inspektoratu skarbowego z tytułu dokonanego zwrotu, o którym mowa w ust. 11 stanowią niepodatkową należność budżetu państwa, a w przypadku, gdy zwrotu zakupu nie można dokonać, nabyte ruchomości mogą zostać sprzedane w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Wszelkie prawa nabyte w wyniku przeprowadzenia transakcji celowej przechodzą na rzecz Skarbu Państwa.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób dokumentowania i finansowania transakcji celowej;
- 2) wzory upoważnień do przeprowadzenia transakcji celowej;

14. Przy wydawaniu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 13, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni konieczność zapewnienia w szczególności:

- 1) skuteczność i specyfikę wykonywania transakcji celowych;
- 2) uwarunkowania obrotu gospodarczego;
- 3) charakter i rodzaj dokonywanych transakcji celowych.

Rozdział 2

Postępowanie skarbowe

Art. 93. 1. W zakresie zadań, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 15, z wyłączeniem kontroli celnej, dyrektorzy wojewódzkich inspektoratów skarbowych prowadzą postępowania skarbowe.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może zlecić dyrektorowi wojewódzkiego inspektoratu skarbowego przeprowadzenie postępowania skarbowego lub określonej czynności tego postępowania, także poza obszarem terytorialnego zasięgu działania tego dyrektora.

3. Czynności w postępowaniu skarbowym przeprowadzają urzędnicy skarbowi po

okazaniu legitymacji służbowych i znaków identyfikacyjnych.

4. Wszczęcie postępowania skarbowego następuje wyłącznie z urzędu w formie postanowienia.

5. Datą wszczęcia postępowania skarbowego jest dzień doręczenia kontrolowanemu postanowienia o wszczęciu postępowania skarbowego.

6. Dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego może w ramach prowadzonego postępowania skarbowego przeprowadzić kontrolę podatkową.

Art. 94. 1. Dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego kończy postępowanie wynikiem kontroli.

2. Wynik kontroli powinien zawierać:

- 1) oznaczenie organu KAS;
- 2) oznaczenie kontrolowanego;
- 3) datę wydania;
- 4) zakres kontroli;
- 5) powołanie podstawy prawnej;
- 6) ustalenia i wnioski;
- 7) podpis osoby upoważnionej z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego.

3. Przed wydaniem wyniku kontroli dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego wyznacza stronie 7-dniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.

Art. 95. 1. Na wynik kontroli służy kontrolowanemu zażalenie.

2. Zażalenie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia wyniku kontroli.

3. Po rozpatrzeniu zażalenia, dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zażalenia, uznaje wynik kontroli, o którym mowa w ust. 1, za ostateczny lub wydaje ostateczny wynik kontroli.

4. W przypadku niezłożenia zażalenia, wynik kontroli staje się ostateczny z upływem terminu wymienionego w ust. 2.

Art. 96. 1. Wynik kontroli doręcza się kontrolowanemu, a w przypadku, o którym mowa w art. 95. ust. 3 i 4, także właściwemu dla kontrolowanego:

- 1) dyrektorowi izby administracji skarbowej, wraz z aktami sprawy, celem przeprowadzenia postępowania podatkowego lub celnego;
- 2) organowi podatkowemu lub celnemu reprezentującemu Skarb Państwa.

2. W przypadku, gdy w wyniku kontroli nie stwierdzono nieprawidłowości, wynik ten przekazuje się tylko organowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;

Art. 97. Dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego może wystąpić do organu podatkowego, o którym mowa w art. 96 ust. 1 pkt 2, z żądaniem udzielenia informacji o wykonaniu obowiązków wierzyciela lub na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229 poz.

1954, z późn. zm.¹), złożyć skargę na przewlekłość postępowania egzekucyjnego lub zażalenie na postanowienie wydawane przez organ egzekucyjny, o ile takie uprawnienie przysługuje wierzycielowi, nie będącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

Art. 98. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do postępowania skarbowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 i art. 65 oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 288.

Rozdział 3

Kontrola uproszczona

Art. 99. 1. Na zasadach określonych w niniejszym rozdziale wykonywane są zadania, o których mowa w art. 91 pkt 1 - 5, 12 i 14, zwane dalej „czynnościami kontrolnymi”.

2. Czynności kontrolne w ramach przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu realizowane są na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 100. Upoważnienie do wykonywania czynności kontrolnych powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko kontrolującego;
- 2) określenie kontrolowanego;
- 3) zakres kontroli;
- 4) przewidywany czas trwania kontroli;
- 5) podstawę prawną podjęcia kontroli.

Art. 101. 1. Czynności kontrolne przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego lub innym miejscu przechowywania dokumentacji, w czasie pracy kontrolowanego. W szczególnie uzasadnionych przypadkach czynności kontrolne mogą być przeprowadzane poza godzinami pracy kontrolowanego.

2. Czynności kontrolne mogą być również wykonywane w urzędach obsługujących organy KAS.

Art. 102. W celu realizacji kontroli osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej mają obowiązek udzielania organom KAS, na pisemne żądanie, informacji oraz przekazywania im wszelkich dokumentów i materiałów, także w formie elektronicznej niezbędnych do przygotowania i przeprowadzenia kontroli.

Art. 103. 1. Na żądanie kontrolującego kontrolowany jest zobowiązany do przedkładania wszelkich dokumentów i materiałów niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, z wyłączeniem dokumentów i materiałów zawierających informacje objęte tajemnicą państwową.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381.

2. Kontrolowany zapewnia kontrolującemu warunki do sprawnego przeprowadzenia kontroli, w szczególności niezwłoczne przedstawianie do kontroli żądanych dokumentów i materiałów.

3. Kontrolujący mają prawo do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń kontrolowanego w jego obecności,
- 2) wglądu do dokumentów i innych materiałów dowodowych, objętych zakresem kontroli oraz uzyskiwania ich potwierdzonych kopii,
- 3) żądania od kontrolowanego i jego pracowników ustnych i pisemnych wyjaśnień, w zakresie prowadzonej kontroli,
- 4) przeprowadzania oględzin obiektów, składników majątkowych i przebiegu określonych czynności,
- 5) żądania dodatkowych pisemnych wyjaśnień od kontrolowanej instytucji obowiązanej w przedmiocie kontroli po zakończeniu czynności kontrolnych,
- 6) wzywania i przesłuchiwania świadków,
- 7) korzystania z pomocy biegłych.

4. Kontrolujący wyznacza termin wykonania czynności określonym w ust. 3 pkt 2-5,

Art. 104. Kontrolujący jest upoważniony do swobodnego poruszania się po terenie kontrolowanego bez obowiązku uzyskania przepustki oraz nie podlega kontroli osobistej.

Art. 105. 1. Kontrolowany lub upoważniona przez niego osoba, w wyznaczonym przez kontrolującego terminie, sporządza niezbędne dla kontroli odpisy, kopie lub wyciągi z dokumentów i potwierdza ich zgodność.

2. Na żądanie kontrolującego kontrolowany lub upoważniona przez niego osoba potwierdza prawidłowość zestawień i obliczeń sporządzonych przez kontrolującego w oparciu o dokumentację lub wyjaśnienia kontrolowanego.

Art. 106. 1. Zebrane dowody kontrolujący gromadzi w aktach kontroli.

2. Akta kontroli sporządza się w jednym egzemplarzu.

3. Dowodami są w szczególności: dokumenty, rzeczy, wyniki oględzin, zeznania świadków, opinie biegłych oraz wyjaśnienia i oświadczenia.

Art. 107. 1. Każdy może złożyć kontrolującemu ustne lub pisemne oświadczenie dotyczące przedmiotu kontroli.

2. Kontrolujący nie może odmówić przyjęcia oświadczenia, jeżeli ma ono związek z przedmiotem kontroli.

Art. 108. 1. Kontrolujący może pisemnie wzywać każdą osobę do osobistego stawienia się w celu jej przesłuchania w charakterze świadka, w zakresie przeprowadzanej kontroli, w siedzibie kontrolowanego lub w urzędzie obsługującym organ KAS.

2. Jeżeli osoba wezwana nie może stawić się z powodu choroby lub innej niedającej się pokonać przeszkody kontrolujący może dokonać przesłuchania w miejscu pobytu tej osoby.

3. W wezwaniu należy wskazać:

- 1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej kontrolującego,
- 2) imię, nazwisko i adres osoby wzywanej,
- 3) podstawę prawną, charakter i cel wezwania,
- 4) datę, godzinę i miejsce stawienia się,
- 5) skutki prawne niezastosowania się do wezwania,
- 6) imię, nazwisko i stanowisko służbowe kontrolującego.

4. W sprawach niecierpiących zwłoki kontrolujący może dokonać wezwania w inny sposób. Po stawieniu się osoby kontrolujący wręcza wezwanie, o którym mowa w ust. 3.

Art. 109. Nie wolno przesłuchiwać jako świadków:

- 1) obrońcy co do faktów, o których dowiedział się udzielając porady prawnej lub prowadząc sprawę,
- 2) duchownego co do faktów, o których dowiedział się przy spowiedzi.

Art. 110. 1. Prawo odmowy zeznań w charakterze świadka przysługuje każdej osobie, jeżeli złożenie zeznań mogłoby ją lub jego małżonka, albo osobę pozostającą z nią faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia albo osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli narazić na odpowiedzialność karną lub majątkową.

2. Prawo odmowy zeznań trwa mimo ustania małżeństwa lub przysposobienia.

Art. 111. Przed rozpoczęciem przesłuchania kontrolujący obowiązany jest uprzedzić świadka o grożącej mu odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego zeznania oraz prawie odmowy zeznań i odpowiedzi na pytania.

Art. 112. 1. Z zeznań świadka niezwłocznie sporządza się protokół, który przed podpisaniem daje się świadkowi do odczytania lub na jego żądanie odczytuje się mu czyniąc o tym wzmiankę.

2. Protokół oraz każdą jego stronę podpisują kontrolujący i świadek. Skreślenia, poprawki i uzupełnienia wymagają omówienia na końcu protokołu i podpisania przez osoby podpisujące protokół.

3. Odmowę lub niemożność podpisania protokołu przez świadka omawia się na końcu protokołu.

Art. 113. 1. Oględziny przeprowadza się, w wyznaczonym przez kontrolującego terminie, w obecności kontrolowanego.

2. Z przebiegu i wyniku oględzin kontrolujący sporządza protokół, który podpisuje kontrolujący i kontrolowany.

3. Przebieg i wyniki oględzin mogą być ponadto utrwalone za pomocą aparatury i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku; utrwalony obraz lub dźwięk stanowi załącznik do protokołu.

Art. 114. 1. Organ KAS lub upoważniona przez niego osoba, przedstawia kontrolowanemu wynik kontroli.

2. Wynik kontroli zawiera istotne ustalenia stanu faktycznego, w tym stwierdzone nieprawidłowości i w miarę możliwości wskazanie osób za nie odpowiedzialnych oraz oceny i wnioski pokontrolne.

3. Przed przedstawieniem wyniku kontroli organ KAS może zwrócić się do kontrolowanego o złożenie w wyznaczonym terminie dodatkowych wyjaśnień na piśmie.

Art. 115. 1. Kontrolowany ma prawo zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń co do ustaleń zawartych w protokole pokontrolnym.

2. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie, za pośrednictwem właściwego organu KAS, do ministra właściwego do spraw finansów publicznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu pokontrolnego.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych na uzasadniony wniosek kontrolowanego może przedłużyć termin wskazany w ust.2.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może zlecić dodatkowe czynności kontrolne w celu rozstrzygnięcia zgłoszonych zastrzeżeń. Przepisy art. 100 – 113 stosuje się odpowiednio.

5. Po rozpatrzeniu zastrzeżeń minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje na piśmie swoje stanowisko zgłaszającemu zastrzeżenia.

6. Kontrolowany przesyła do organu KAS, w terminie określonym w wyniku kontroli, informację o sposobie wykonania wniosków i zaleceń pokontrolnych lub przyczynach ich niewykonania, ze wskazaniem przewidywanego terminu zastosowania się do nich.

7. W przypadku, gdy zostały przedstawione zastrzeżenia w ust. 2, termin, o którym mowa w ust. 6, liczy się od dnia otrzymania stanowiska ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 116 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego może zwrócić się do sprawującego nadzór nad kontrolowanym lub do właściwego organu państwowego albo organu samorządowego z notą sygnalizacyjną informującą o dostrzeżonych nieprawidłowościach.

2. Jednostka, do której nota sygnalizacyjna została skierowana, jest obowiązana, w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej noty, zawiadomić ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego o sposobie wykorzystania zawartych w niej informacji lub o przyczynach jej niewykorzystania.

3. Jeżeli w toku kontroli stwierdzono nieprawidłowości w ustalaniu lub w poborze zobowiązań podatkowych przez organy gminy, minister właściwy do spraw finansów publicznych lub dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego zawiadamia o tym właściwą izbę obrachunkową.

Art. 117. Informacje gromadzone i przetwarzane w ramach kontroli uproszczonej są objęte tajemnicą.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyrazić zgodę na ujawnienie przez dyrektorów wojewódzkich inspektoratów skarbowych oraz

dyrektorów wyodrębnionych komórek organizacyjnych, wykonujących zadania z zakresu inspekcji skarbowej, określonych informacji stanowiących tajemnicę określoną w ust. 1, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę inną niż określona w ust. 1 i objętych ochroną na podstawie odrębnych ustaw, wskazując jednocześnie sposób udostępnienia i wykorzystania ujawnianych informacji.

3. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 2, może nastąpić wyłącznie ze względu na ważny interes publiczny oraz gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów kontroli lub jeżeli ujawnienie tych informacji urzeczywistni prawo obywateli do ich rzetelnego informowania o działaniach kontroli i jawności życia publicznego.

4. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 3, następuje w formie pisemnej, na uzasadniony wniosek dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego lub dyrektora wyodrębnionej komórki organizacyjnej, wykonującej zadania z zakresu inspekcji skarbowej.

Art. 118. 1. Informacje zawarte w aktach kontroli, w tym określone w art. 64, minister właściwy do spraw finansów publicznych lub dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego udostępnią wyłącznie:

- 1) organowi informacji finansowej - zgodnie z przepisami o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu;
- 2) innym organom KAS - w związku z wszczętym, na podstawie uprzednio wydanego postanowienia, postępowaniem podatkowym lub celnym albo w związku z wszczętym postępowaniem skarbowym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa i wykroczenia oraz o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe;
- 3) sądowni administracyjnemu - w razie złożenia przez stronę skargi;
- 4) Rzecznikowi Praw Obywatelskich - w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym;
- 5) Prokuratorowi Generalnemu - na wniosek właściwego prokuratora:
 - a) w przypadkach określonych w dziale IV Kodeksu postępowania administracyjnego,
 - b) w związku z udziałem prokuratora w postępowaniu przed sądem administracyjnym;
- 6) służbom ochrony państwa i ich upoważnionym pisemnie funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

2. Dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego udostępnią akta, o których mowa w ust.1, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych - w toku postępowania podatkowego lub postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 stosuje się odpowiednio przepisy art. 66 ust. 1.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 64 ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub dyrektor wojewódzkiego

inspektoratu skarbowego udostępnia Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w ust. 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 64, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.

Art.119. 1. Informacje wynikające z akt kontroli, z wyłączeniem informacji określonych w art. 64, minister właściwy do spraw finansów publicznych lub dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego udostępniają:

- 1) innym organom administracji rządowej i samorządowej – w zakresie wykonywanych przez nie zadań ustawowych;
- 2) Najwyższej Izbie Kontroli - w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o Najwyższej Izbie Kontroli;
- 3) sądowni albo prokuratorowi - w związku z toczącym się postępowaniem;
- 4) biegłym powołanym w toku postępowania kontrolnego - w zakresie określonym przez kontrolujących;
- 5) Komisji Europejskiej w zakresie kontroli:
 - a) środków pochodzących z Unii Europejskiej,
 - b) innych środków przeznaczonych na programy współfinansowane z Unii Europejskiej;
 - c) prawidłowości przekazywania środków własnych do budżetu Unii Europejskiej;
- 6) na zasadach wzajemności organom innych państw w zakresie realizacji wspólnych programów finansowanych ze środków Unii Europejskiej - w sposób określony w art. 65 ust. 5.
- 7) innym organom - w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach;
- 8) Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331).

Art. 120. Kontrolowanemu przysługuje, na pisemny wniosek, prawo wglądu do akt kontroli na każdym etapie kontroli oraz po jej zakończeniu, z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej.

Art. 121. 1. Z budżetu organu KAS prowadzącego kontrolę pokrywane są udokumentowane koszty związane z korzystaniem przez kontrolującego z urządzeń technicznych i środków transportu kontrolowanego.

2. Kontrolowany składa wniosek o pokrycie należności, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od zakończenia czynności przez kontrolujących, pod rygorem utraty roszczenia.

3. W przypadku, gdy kontrolowanym jest organ lub jednostka organizacyjna administracji publicznej zwrot kosztów nie przysługuje.

Rozdział 4

Uprawnienia w zakresie wydawania poleceń określonego zachowania się oraz zasady użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej

Art. 122. 1. W zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 10 - 11, 15 urzędnikom skarbowym pełniącym służbę w wyodrębnionej komórce organizacyjnej oraz w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych wojewódzkich inspektoratów skarbowych, przysługują szczególne uprawnienia, o których mowa w art. 123 ust. 1, oraz prawo użycia środków przymusu bezpośredniego i broni palnej, zwanych dalej „szczególnymi uprawnieniami”, na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

2. Wyodrębniona komórka organizacyjna:

- 1) koordynuje realizację szczególnych uprawnień oraz nadzoruje ich realizację przez wyodrębnione komórki organizacyjne wojewódzkich inspektoratów skarbowych;
- 2) koordynuje realizację zadań, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 10 – 11 i 15, przy realizacji których można wykorzystać szczególne uprawnienia oraz nadzoruje realizację tych zadań przez wyodrębnione komórki organizacyjne wojewódzkich inspektoratów skarbowych.

Art. 123. 1. Urzędnicy skarbowi mają prawo do:

- 1) wydawania osobom poleceń określonego zachowania się, w granicach niezbędnych do wykonania czynności, o których mowa w pkt 2 – 6;
- 2) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości;
- 3) przeszukiwania osób oraz przeszukiwania pomieszczeń w trybie i w przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego;
- 4) dokonywania kontroli osobistej, przeglądania zawartości bagaży oraz sprawdzania ładunku w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego, w przypadku istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego;
- 5) zatrzymywania osób w trybie i przypadkach określonych w przepisach kodeksu postępowania karnego i kodeksu karnego skarbowego;
- 6) zatrzymywania pojazdów i innych środków przewozowych w celu przeprowadzenia kontroli przewożonych towarów lub dokumentów, a także badania towarów i pobierania ich próbek, oraz dokonywania kontroli rodzaju paliwa poprzez pobranie próbek paliwa ze zbiornika środka transportu;
- 7) zwracania się o niezbędną pomoc do innych jednostek organizacyjnych, przedsiębiorców i organizacji społecznych, jak również zwracania się w nagłych wypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy, w ramach obowiązujących przepisów prawa.

2. Osoba posiadająca towary jest zobowiązana, na własny koszt, do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 6, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności.

3. Osobie, wymienionej w ust. 2, przysługuje zażalenie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych na zasadność lub sposób dokonania czynności, o której

mowa w ust. 2.

Art. 124. 1. W toku wykonywania czynności służbowych urzędnicy skarbowi są zobowiązani do poszanowania godności człowieka oraz respektowania innych praw i wolności obywatelskich.

2. Urzędnicy skarbowi są zobowiązani do wykonywania czynności służbowych w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste i majątkowe osób i podmiotów, których te czynności dotyczą.

Art. 125. 1. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w art. 123 ust. 1 pkt 3 - 6 przysługuje zażalenie do właściwego miejscowo prokuratora rejonowego.

2. Z czynności wymienionych w art. 123 ust. 1 pkt 3 - 5 sporządza się protokół, a z czynności wymienionej w art. 123 ust. 1 pkt 2 i 6 notatkę służbową.

3. W przypadku stwierdzenia, w toku prowadzenia czynności, o których mowa w art. 123 ust. 1 pkt 2 i 6, nieprawidłowości lub na żądanie strony, z czynności tych, sporządza się protokół.

4. Protokół, o którym mowa w ust. 2 i 3, podpisuje urzędnik skarbowy wykonujący czynności i osoba obecna przy tych czynnościach. Jeżeli osoba obecna odmówi podpisania protokołu, urzędnik skarbowy jest obowiązany umieścić w protokole odpowiednią adnotację.

5. Osoba obecna przy czynnościach może, w terminie 7 dni od dnia zapoznania jej z treścią protokołu, zgłosić do właściwego organu KAS, pisemne zastrzeżenia do jego treści.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 123 ust. 1 pkt 2-6 a także sposób i tryb współpracy urzędników skarbowych z Policją, w tym zakresie uwzględniając w szczególności zapewnienie ich sprawności i skuteczności oraz zasady zatrzymywania pojazdów obowiązujące w Policji.

Art. 126. 1. W celu wykonania zadań, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 10 - 11 i 15 urzędnik skarbowy może zatrzymywać środki transportu lądowego oraz podejmować inne czynności kontroli.

2. Zatrzymanie środków transportu może być dokonane tylko przez umundurowanych urzędników skarbowych znajdujących się w pobliżu oznakowanego pojazdu służbowego albo w przypadku, gdy ten jest w ruchu, w oznakowanym pojeździe.

3. Zatrzymywanie środków transportu innych niż środki transportu przemieszczające się po drodze publicznej lub drodze wewnętrznej, odbywa się przy udziale innych służb lub instytucji, a w szczególności:

- 1) Policji;
- 2) Straży Granicznej;
- 3) służb lotniczych;
- 4) straży ochrony kolei.

4. Po zatrzymaniu środka transportu urzędnik skarbowy może, w szczególności:
 - 1) kontrolować dokumenty i dane dotyczące środka transportu oraz osoby kierującej środkiem transportu jak i innych osób korzystających ze środka transportu, z wyłączeniem dokumentów uprawniających do kierowania środkiem transportu, z zastrzeżeniem ust. 5;
 - 2) kontrolować dokumenty dotyczące przewożonych towarów;
 - 3) sprawdzać zamknięcia urzędowe, jeżeli z dokumentów wynika, że zostały one nałożone;
 - 4) przeprowadzać rewizję celną środków transportu i towarów oraz bagażu przewożonego przez kierującego środkiem transportu i pasażerów.
5. Urzędnik skarbowy może kontrolować dokumenty uprawniające do kierowania środkiem transportu, jeżeli osoba kontrolowana nie posiada innych dokumentów pozwalających ustalić jej tożsamość albo występuje uzasadniona wątpliwość co do ich autentyczności.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych organów KAS, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia ich szybkiej identyfikacji.

Art. 127. 1. Urzędnicy skarbowi mogą stosować środki przymusu bezpośredniego zwane dalej "środkami przymusu" wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji zadań ustawowych. Przepisu nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 80.

2. Środki przymusu mogą być użyte wyłącznie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w ust. 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na urzędnika skarbowego.

3. Dopuszczalne jest stosowanie tylko takich środków przymusu, które odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji, i pod warunkiem, że w inny sposób nie można skutecznie wykonać czynności służbowych, a ich użycie powodować będzie możliwie najmniejszą dolegliwość dla osób, wobec których są one stosowane.

Art. 128. 1. Urzędnicy skarbowi są uprawnieni do stosowania następujących środków przymusu:

- 1) użycia siły fizycznej;
- 2) użycia indywidualnych technicznych i chemicznych środków lub urządzeń przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania osób albo do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego, a także sposób wyposażania urzędników skarbowych w środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości dla osób, wobec których są one stosowane.

Art. 129. 1. Środki przymusu powinny być stosowane przez urzędników skarbowych w taki sposób, aby osiągnięcie podporządkowania się poleceniom wydanym na podstawie prawa albo skuteczne odparcie bezpośredniego i bezprawnego zamachu

- na urzędnika skarbowego lub mienie powodowało możliwie najmniejszą dolegliwość.
2. Można stosować jednocześnie więcej niż jeden środek przymusu.
 3. Odstępuje się od stosowania środków przymusu, gdy osoba, wobec której zastosowano te środki, podporządkowała się wydanym poleceniom.
 4. Wobec kobiet o widocznej ciąży, osób o widocznym kalectwie lub w podeszłym wieku oraz osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 13 lat, można stosować siłę fizyczną wyłącznie w postaci chwytów obezwładniających.
 5. Nie stosuje się kajdanek wobec osób, których wygląd wskazuje na wiek poniżej 17 lat.
 6. Nie wolno stosować pałki wobec osób stawiających bierny opór, chyba że zastosowanie siły fizycznej okazało się bezskuteczne.

Art. 130. 1. Jeżeli środki przymusu, wymienione w art. 128 ust. 1, okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na zaistniałe okoliczności nie jest możliwe, urzędnik skarbowy ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:

- 1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność własną lub innej osoby albo w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym w oczywisty sposób bezpośrednio do takiego zamachu;
 - 2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności urzędnika skarbowego albo innej osoby;
 - 3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie i przemocą odebrać broń palną urzędnika skarbowego lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej;
 - 4) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka;
 - 5) w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego i gwałtownego zamachu na obiekty KAS;
 - 6) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1 - 3.
2. Użycie broni palnej powinno nastąpić w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni i nie może zmierzać do pozbawienia tej osoby życia ani narażać osób postronnych na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.
3. W broń palną może być wyposażony wyłącznie urzędnik skarbowy przeszkolony w zakresie związanym z jej używaniem.
4. Urzędnik skarbowy, który podjął decyzję o użyciu broni palnej, powinien postępować ze szczególną rozwagą, traktując broń jako ostateczny środek działania.
5. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej, biorąc pod uwagę użycie jej jako środka ostatecznego.

Art. 131. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu

z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, kryteria, tryb przydziału broni służbowej i normy uzbrojenia oraz zasady jej magazynowania, przechowywania i zapewniania właściwego stanu technicznego.

Rozdział 5

Wywiad skarbowy

Art. 132. 1. W celu wykonania zadań, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt, 10 - 12, 15 urzędnicy skarbowi są uprawnieni do przeprowadzania czynności wywiadu skarbowego.

2. Przeprowadzanie czynności wywiadu skarbowego z zachowaniem ograniczeń wynikających z art. 133 – 142 polega na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu informacji o dochodach, obrotach, rzeczach i prawach majątkowych podmiotów podlegających kontroli.

3. Czynności wywiadu skarbowego przeprowadza wyodrębniona komórka organizacyjna oraz wyodrębnione komórki organizacyjne w wojewódzkich inspektoratach skarbowych, zwane dalej „wywiadem skarbowym”.

4. Czynności wywiadu skarbowego przeprowadzają wyznaczeni do ich wykonywania urzędnicy skarbowi, zatrudnieni w wywiadzie skarbowym zwani dalej „urzędnikami wywiadu skarbowego”.

5. Czynności wywiadu skarbowego mogą być prowadzone w formie czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym umożliwiających uzyskiwanie informacji oraz utrwalanie śladów i dowodów w sposób niejawnny.

Art. 133. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych urzędnicy wywiadu skarbowego mają prawo do obserwowania i rejestrowania przy użyciu środków technicznych obrazu zdarzeń w miejscach publicznych oraz dźwięku towarzyszącego tym zdarzeniom - wyłącznie w toku czynności podejmowanych w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 10 -12.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osoby, wobec której zostały podjęte.

3. Na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1, osobie, wobec której były one stosowane, przysługuje, w ciągu 7 dni od dnia powzięcia wiadomości o ich stosowaniu, zażalenie do Prokuratora Generalnego.

Art. 134. 1. Dane identyfikujące: abonenta, zakończenia sieci lub urządzenia telekomunikacyjne, między którymi wykonano połączenie, oraz dane dotyczące uzyskania lub próby uzyskania połączenia między określonymi urządzeniami telekomunikacyjnymi lub zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaj wykonywanego połączenia, w szczególności dane transmisyjne i dane o lokalizacji, posiadane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, są przez nich udostępniane wywiadowi skarbowemu oraz przetwarzane przez wywiad skarbowy - wyłącznie w celu ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw skarbowych lub przestępstw, o których mowa w art. 91 ust. 2 pkt 10-12, 15.

2. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, następuje na pisemny wniosek:
 - 1) ministra właściwego do spraw publicznych;
 - 2) urzędnika wywiadu skarbowego posiadającego pisemne upoważnienie ministra właściwego do spraw publicznych do występowania w jego imieniu o ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych nakazuje niezwłoczne, komisyjne i protokolarne zniszczenie danych uzyskanych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w przypadku gdy uzna wystąpienie z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, za nieuzasadnione.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, przedsiębiorca telekomunikacyjny przekazuje niezwłocznie informację o wystąpieniu z wnioskiem ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może zażądać od urzędnika, który wystąpił z wnioskiem, informacji o przyczynach uzasadniających wystąpienie z wnioskiem, a także o sposobie wykorzystania danych uzyskanych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.
5. Ujawnienie danych, o których mowa w ust. 1, może nastąpić za pomocą sieci telekomunikacyjnej w sposób zabezpieczający je przed dostępem osób nieuprawnionych.
6. Udostępnianie wywiadowi skarbowemu danych, o których mowa w ust. 1, następuje na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

Art. 135. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych przez wywiad skarbowy w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw:

- 1) skarbowych, jeżeli wartość przedmiotu czynu lub uszczuplenie należności publicznoprawnej przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
 - 2) przeciwko obrotowi gospodarczemu, powodujących szkodę majątkową, jeżeli wysokość szkody przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
 - 3) przeciwko mieniu, jeżeli wartość mienia przekracza w dacie popełnienia czynu zabronionego pięćdziesięciokrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów,
 - 4) przyjmowania lub wręczania korzyści majątkowej w związku z pełnioną funkcją publiczną lub funkcją związaną ze szczególną odpowiedzialnością,
 - 5) ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych
- jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzydatne, Sąd Okręgowy w Warszawie, zwany dalej "Sądem", na pisemny wniosek ministra właściwego do spraw publicznych, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.
2. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy zachodzi obawa utraty informacji lub zatarcia dowodów przestępstwa, minister właściwy do spraw finansów publicznych

może zarządzić, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, kontrolę operacyjną, jednocześnie zwracając się do Sądu z wnioskiem o wydanie postanowienia w tej sprawie. W razie nieudzielenia przez Sąd zgody w terminie 5 dni od dnia zarządzenia kontroli operacyjnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych wstrzymuje kontrolę operacyjną oraz nakazuje niezwłoczne protokolarne, komisyjne zniszczenie materiałów zgromadzonych w wyniku jej stosowania.

3. Kontrola operacyjna jest prowadzona niejawnie i polega na:

- 1) kontrolowaniu treści korespondencji;
- 2) kontrolowaniu zawartości przesyłek;
- 3) stosowaniu środków technicznych umożliwiających uzyskiwanie w sposób niejawnie informacji i dowodów oraz ich utrwalanie, a w szczególności obrazu, treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych przy pomocy sieci telekomunikacyjnych.

4. Wniosek ministra właściwego do spraw publicznych, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;
- 2) opis przestępstwa z podaniem, w miarę możliwości, jego kwalifikacji prawnej;
- 3) okoliczności uzasadniające potrzebę zastosowania kontroli operacyjnej, w tym stwierdzonej albo prawdopodobnej bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków;
- 4) dane osoby lub inne dane, pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania;
- 5) cel, czas i zakres kontroli operacyjnej.

5. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Sąd może, na pisemny wniosek ministra właściwego do spraw publicznych, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla wykrycia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów takich przestępstw, Sąd, na pisemny wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może wydać postanowienie o prowadzeniu kontroli operacyjnej przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 5.

7. Do wniosków, o których mowa w ust. 2, 5 i 6, stosuje się odpowiednio ust. 4. Sąd może zapoznać się z materiałami operacyjnymi uzasadniającymi wniosek o zastosowanie kontroli operacyjnej przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 2, 5 lub 6.

8. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 2, 5 i 6, Sąd rozpoznaje na posiedzeniu, jednoosobowo, przy czym czynności Sądu związane z rozpoznawaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim

zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu Sądu może wziąć udział wyłącznie Prokurator Generalny lub upoważniony przez niego prokurator oraz przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

9. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni oraz operatorzy pocztowi są obowiązani do zapewnienia na własny koszt warunków technicznych i organizacyjnych umożliwiających prowadzenie przez wywiad skarbowy kontroli operacyjnej.

10. Kontrola operacyjna powinna być zakończona niezwłocznie po ustaniu przyczyn jej zarządzenia, najpóźniej jednak z upływem okresu, na który została wprowadzona.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych informuje Prokuratora Generalnego o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie również o przebiegu tej kontroli, przedstawiając zebrane w jej toku materiały.

12. Osobie, w stosunku do której była stosowana kontrola operacyjna, nie udostępnia się materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej. Przepis nie narusza uprawnień wynikających z art. 321 Kodeksu postępowania karnego.

13. Na postanowienia Sądu, o których mowa w ust. 1, 2, 5 i 6, przysługuje zażalenie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw łączności określa, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania kontroli operacyjnej oraz przechowywania i przekazywania wniosków i postanowień, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tej kontroli oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 136. 1. W ramach czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych przez wywiad skarbowy w celu wykrycia, ustalenia sprawców oraz uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstw, o których mowa w art. 135 ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych może zarządzić niejawne nadzorowanie wytwarzania, przemieszczania i przechowywania przedmiotów przestępstwa oraz obrotu nimi, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego oraz jeżeli inne środki okazały się bezskuteczne lub zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że będą nieskuteczne lub nieprzystępne.

2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiadamia niezwłocznie Prokuratora Generalnego, który może nakazać zaniechanie tych czynności w każdym czasie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych na bieżąco informuje Prokuratora Generalnego o wynikach przeprowadzonych czynności.

4. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje publiczne oraz przedsiębiorcy są obowiązani dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub w części.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i

dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 137. 1. W sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4, czynności operacyjno – rozpoznawcze zmierzające do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz wykrycia sprawców i uzyskania dowodów mogą polegać na przyjęciu lub wręczeniu korzyści majątkowej.

2. Czynności operacyjno – rozpoznawcze, o których mowa w ust. 1, mogą polegać na także na złożeniu propozycji przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może zarządzić, na czas określony, czynności, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, którego na bieżąco informuje o przebiegu tych czynności i ich wyniku. Prokurator Generalny może zarządzić zaniechanie czynności w każdym czasie.

4. Czynności, o których mowa w ust. 1, zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia.

5. W uzasadnionych wypadkach, gdy podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej, wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, minister właściwy do spraw finansów publicznych, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony, również po upływie okresów, o których mowa w ust.4.

6. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w ust. 1, może być stosowana kontrola operacyjna na zasadach określonych w art. 135.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w ust. 1, a także przekazywania, przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas stosowania tych czynności oraz wzory stosowanych druków i rejestrów, uwzględniając potrzebę zapewnienia niejawnego charakteru podejmowanych czynności i uzyskanych materiałów.

Art. 138. 1. Materiały uzyskane w czasie prowadzenia czynności wywiadu skarbowego, w tym materiały zgromadzone podczas stosowania kontroli operacyjnej lub niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, niejawnego przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej, które:

- 1) zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania kontrolnego lub postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, przekazywane są właściwemu miejscowo dyrektorowi wojewódzkiego inspektoratu skarbowego, w razie potrzeby z wnioskiem o

wszczęcie postępowania kontrolnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe;

- 2) zawierają dowody pozwalające na wszczęcie albo mające znaczenie dla postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje właściwemu prokuratorowi, w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania w sprawach o przestępstwo lub wykroczenie.

2. W postępowaniu przed Sądem, w odniesieniu do materiałów zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej lub niejawnego nadzorowania wytwarzania, przemieszczania i przechowywania przedmiotów przestępstwa oraz obrotu nimi, niejawnego przyjęcia lub wręczenia korzyści majątkowej, stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.

3. Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 133 ust. 1, art. 134 ust. 1, art. 135 ust. 1 i 2 lub art. 136 ust. 1 oraz art. 137 ust. 1 i 2, niezawierające informacji lub dowodów pozwalających na wszczęcie albo niemające znaczenia dla postępowania kontrolnego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe albo postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia podlegają niezwłocznemu, komisyjnemu i protokolarnemu zniszczeniu.

4. Zniszczenie, o którym mowa w ust. 3, zarządza:

- 1) dyrektor wyodrębnionej komórki organizacyjnej wywiadu skarbowego - w odniesieniu do materiałów uzyskanych w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 133 ust. 1 i art. 134 ust. 1;
- 2) minister właściwy do spraw finansów publicznych - w odniesieniu do materiałów uzyskanych w wyniku czynności podjętych na podstawie art. 135 ust. 1 i 2 i art. 136 ust. 1 oraz art. 137 ust. 1 i 2.

Art. 139. 1. Informacje uzyskane w czasie prowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych lub czynności podejmowanych na podstawie art. 135 ust. 1 mogą być wykorzystywane przez organy KAS dla celów kontroli lub postępowania w sprawach o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem art. 144, wywiad skarbowy udostępnia:

- 1) sądowi lub prokuratorowi - w związku z toczącym się postępowaniem;
- 2) organom, służbom i instytucjom państwowym uprawnionym do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych;
- 3) innym organom - w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

3. W zakresie i na zasadach wynikających z umów lub porozumień międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, informacje określone w ust. 1 mogą być przekazywane organom lub instytucjom państw obcych.

Art. 140. 1. Wywiad skarbowy współdziała z organami, służbami i instytucjami państwowymi uprawnionymi do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz, w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach, z innymi organami.

2. Wywiad skarbowy może korzystać z danych o osobie, w tym również w formie zapisu elektronicznego, uzyskanych przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe w wyniku wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą.

3. Administrator danych, o których mowa w ust. 2 jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub dyrektora wyodrębnionej komórki organizacyjnej wywiadu skarbowego. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając niezbędne dane urzędnika wywiadu skarbowego oraz oznaczenie administratora danych, o którym mowa w ust. 3.

5. Prezes Rady Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki i tryb przekazywania wywiadowi skarbowemu informacji o osobie, uzyskanych w wyniku prowadzenia przez uprawnione organy, służby i instytucje państwowe czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym kontroli operacyjnej, uwzględniając zakres zadań Inspekcji Skarbowej i sposób przeprowadzania wywiadu skarbowego.

Art. 141. Wywiad skarbowy może, w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań, korzystać z informacji kryminalnej zgromadzonej w Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych.

Art. 142. 1. Wywiad skarbowy w zakresie koniecznym do wykonywania ustawowych zadań może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe, ze zbiorów danych prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów przez organy władzy publicznej, a w szczególności z Krajowego Rejestru Karnego oraz Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności. Administratorzy danych gromadzonych w tych zbiorach są obowiązani do nieodpłatnego ich udostępniania.

2. Organy władzy publicznej prowadzące zbiory danych, o których mowa w ust. 1, mogą, w drodze decyzji, wyrazić zgodę na udostępnianie za pomocą urządzeń telekomunikacyjnych informacji zgromadzonych w tych zbiorach określonej komórce wywiadu skarbowego, bez konieczności składania wymaganych odrębnymi przepisami wniosków lub zapytań, jeżeli komórka wywiadu skarbowego posiada:

- 1) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

3. Wywiad skarbowy w zakresie koniecznym (niezbędnym) do wykonywania ustawowych zadań może uzyskiwać, gromadzić i przetwarzać informacje, w tym również dane osobowe, ze zbiorów danych prowadzonych przez przedsiębiorców. Administrator danych jest obowiązany udostępnić nieodpłatnie dane osobowe na podstawie:

- 1) imiennego upoważnienia organu KAS, okazanego przez urzędnika wywiadu skarbowego wraz z legitymacją służbową;

2) pisemnego wniosku organu KAS o udostępnienie tych danych.

Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

Art. 143. 1. Urzędnik wywiadu skarbowego przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych może korzystać z pomocy osób niebędących urzędnikami skarbowymi. Zabronione jest ujawnianie danych o osobie udzielającej pomocy urzędnikowi wywiadu skarbowego, w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest obowiązany ujawnić dane o osobie, o której mowa w ust. 1, na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo przeciwko pokojowi, ludzkości oraz przestępstwo wojenne, o zbrodni przeciwko życiu lub o występki przeciwko życiu lub zdrowiu, gdy jego następstwem była śmierć człowieka, a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez tę osobę przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego w związku z uczestnictwem w czynnościach operacyjno-rozpoznawczych.

3. Osobom udzielającym pomocy urzędnikom wywiadu skarbowego w wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych może być przyznane wynagrodzenie. Jeżeli w czasie udzielania pomocy lub w związku z jej udzieleniem osoby udzielające pomocy utraciły życie lub poniosły uszczerbek na zdrowiu, osobom tym lub członkom ich rodzin przysługuje odszkodowanie.

Art. 144. 1. Udostępnianie informacji o osobie, uzyskanych w czasie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz na podstawie art. 134 ust. 1 i art. 140 ust. 2, jest dozwolone wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, a także Szefa Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, a wykorzystanie tych informacji może nastąpić tylko w celu wszczęcia lub prowadzenia postępowania w sprawach o przestępstwa i wykroczenia.

2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli ustawa nakłada obowiązek udzielenia takich informacji określonemu organowi albo obowiązek taki wynika z umów lub porozumień międzynarodowych, a także w przypadkach, gdy zatajenie takiej informacji prowadziło do zagrożenia życia lub zdrowia innych osób.

Art. 145. 1. Koszty podejmowanych przez wywiad skarbowy czynności operacyjno-rozpoznawczych, w zakresie których, ze względu na ochronę określoną w art. 146 ust. 1, nie mogą być stosowane przepisy o zamówieniach publicznych, finansach publicznych i rachunkowości, a także odszkodowania oraz wynagrodzenia, o których mowa w art. 143 ust. 3, są pokrywane z tworzonego na ten cel funduszu operacyjnego, którym dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Środki na ten fundusz są corocznie zapewniane w budżecie ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb ustalania wysokości i przyznawania odszkodowania, o którym mowa w art. 143 ust. 3, w sposób uwzględniający zakres udzielonej pomocy oraz rodzaj i zakres poniesionej szkody.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze zarządzenia, sposób dysponowania funduszem operacyjnym, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając przepisy o ochronie informacji niejawnych. Zarządzenie nie podlega ogłoszeniu.

Art. 146. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia ochronę form i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, własnych obiektów i danych identyfikujących urzędników wywiadu skarbowego. Udzielenie informacji dotyczących czynności operacyjno-rozpoznawczych może nastąpić wyłącznie na żądanie sądu lub prokuratora, skierowane z powodu uzasadnionego podejrzenia popełnienia, w związku z prowadzonymi czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi, przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, z zastrzeżeniem zachowania zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych lub o ochronie informacji stanowiących tajemnicę skarbową.

2. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych urzędnicy wywiadu skarbowego mogą posługiwać się dokumentami, które uniemożliwiają ustalenie danych ich identyfikujących oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu zadań służbowych.

3. Organy administracji publicznej są obowiązane do udzielania wywiadowi skarbowemu w granicach swojej właściwości niezbędnej pomocy w zakresie wydawania i zabezpieczania dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. Urzędnikom wywiadu skarbowego przysługuje prawo do stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz posiadania i użycia broni palnej zgodnie z przepisami art. 127, art. 128 ust.1, art. 129, art. 130 ust.1 – 4.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje, tryb wydawania i sposób posługiwania się i przechowywania dokumentów, o których mowa w ust. 2, uwzględniając cel wydania, zapewnienie ich ochrony oraz wyjątkowe przesłanki ich użycia.

Rozdział 6

Audyt gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz innych źródeł zagranicznych niepodlegającymi zwrotowi

Art. 147. Celem audytu gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii Europejskiej oraz innych źródeł zagranicznych niepodlegającymi zwrotowi, zwanego dalej „audytem”, jest w szczególności sprawdzenie:

- 1) skuteczności funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli,
- 2) prawidłowości rachunków,
- 3) prawidłowości i zgodności z prawem wydatków
- programów i funduszy współfinansowanych z tych środków;
- 4) wywiązywania się z warunków finansowania pomocy z tych środków.

Art. 148. Audyt przeprowadzany jest w:

- 1) instytucjach zarządzających, certyfikujących, pośredniczących, wdrażających, instytucji płatniczej oraz agencjach płatniczych, o których mowa w odrębnych przepisach,
- 2) podmiotach i jednostkach organizacyjnych wydatkujących, przekazujących i otrzymujących środki, o których mowa w art. 147 ,
- 3) podmiotach i jednostkach zobowiązanych do wywiązywania się z warunków, o których mowa w art. 147 pkt 4
- zwanych dalej „audytowanymi”.

Art. 149. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego do przeprowadzania w jego imieniu audytu, określając jego właściwość miejscową i rzeczową.

Art. 150. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może przekazać ustalenia, wnioski i zalecenia zawarte w protokołach pokontrolnych podmiotom, o których mowa w art. 148, Komisji Europejskiej, a także właściwemu organowi lub dysponentowi części budżetowej.

Art. 151. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, koordynuje przeprowadzanie audytu, w szczególności poprzez:

- 1) ustalanie planów i metodyki wykonywania audytu;
- 2) weryfikację i ocenę prawidłowości wykonywania audytu.

Rozdział 7

Przeciwdziałanie wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz przeciwdziałanie finansowaniu terroryzmu

Art. 152. 1. Zadania związane z przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, o których mowa w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz analizą ryzyka w obszarze przepływów finansowych osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne realizuje jednostka analityki finansowej.

Art. 153. 1. Analizę ryzyka w obszarze przepływów finansowych osób zajmujących eksponowane stanowiska polityczne, posiadających obywatelstwo polskie jednostka analityki finansowej prowadzi z wykorzystaniem listy takich osób udostępnianej, w trybie ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1122 i Nr 218, poz. 1592) oraz przekazanych przez jednostki i komórki organizacyjne KAS realizujące zadania Inspekcji Skarbowej istotnych informacji, uzyskanych w trakcie realizacji zadań, dotyczących osób

zajmujących eksponowane stanowiska polityczne.

2. Lista, o której mowa w ust. 1, udostępniana jest przez jednostkę analityki finansowej innym jednostkom i komórkom organizacyjnym KAS realizującym zadania Inspekcji Skarbowej oraz instytucjom, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu.

3. W przypadku konieczności uzyskania na potrzeby analizy, o której mowa w ust. 1 dodatkowych informacji, minister właściwy do spraw finansów publicznych może zlecić przeprowadzenie kontroli jednostkom i komórkom organizacyjnym KAS realizującym zadania Inspekcji Skarbowej. Wyniki kontroli przekazywane są niezwłocznie do jednostki analityki finansowej.

5. Jeżeli wyniki analizy, o której mowa w ust. 1, wskazują na podejrzenie działań korupcyjnych, organ informacji finansowej przekazuje taką informację wraz ze zgromadzonymi materiałami do Centralnego Biura Antykorupcyjnego.

Art. 154. Kontrolę przestrzegania przepisów z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu realizuje również dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego, po uzgodnieniu z dyrektorem jednostki analityki finansowej. Informacje, o ustaleniach kontroli dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego przekazuje niezwłocznie dyrektorowi jednostki analityki finansowej.

DZIAŁ VI

SŁUŻBA W KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Rozdział 1

Nawiązanie, zmiana i ustanie stosunku służbowego w Krajowej Administracji Skarbowej

Art. 155. W KAS pełnią służbę urzędnicy skarbowi.

Art. 156. 1. W KAS może pełnić służbę osoba:

- 1) posiadająca obywatelstwo polskie;
- 2) posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzystająca z pełni praw publicznych;
- 3) wykazująca się nieskazitelną postawą moralną i obywatelską;
- 4) nie karana za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiadająca wyższe wykształcenie lub średnie o wymaganych, na danym stanowisku, kwalifikacjach zawodowych;
- 6) która nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 2

ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, Nr 83, poz. 561, Nr 85 poz. 571) oraz treści tych dokumentów, ani też nie była sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej.

2. Służbę w KAS na stanowiskach pracy w komórkach, o których mowa w art. 122 ust. 1 i art. 132 ust. 3, może pełnić osoba, która dodatkowo posiada zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotowa jest się podporządkować.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb naboru do komórek, o których mowa w art. 122 ust. 1 i art. 132 ust. 3, etapy postępowania kwalifikacyjnego, ich przebieg w sposób uwzględniający szczególny charakter zadań wykonywanych przez te komórki oraz umożliwiającą sprawdzenie posiadania przez kandydatów predyspozycji do wykonywania zadań służbowych przy uwzględnieniu możliwości zwolnienia z postępowania kwalifikacyjnego lub niektórych etapów z uwagi na poprzednie zatrudnienie.

Art. 157. 1. Każdy obywatel ma prawo do informacji o wolnych stanowiskach służbowych w KAS, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Informacje o wolnych stanowiskach pracy w jednostce analityki finansowej oraz w komórkach, o których mowa w art. 122 ust. 1 i art. 132 ust. 3, kandydatach zgłaszających się na te stanowiska oraz o zatrudnieniu w wyniku naboru nie podlegają upowszechnianiu i udostępnianiu.

3. Postępowanie rekrutacyjne na wolne stanowiska służbowe, zwane dalej „postępowaniem rekrutacyjnym”, jest otwarte i konkurencyjne i ma na celu sprawdzenie posiadania wymaganych kwalifikacji i umiejętności zgodnie z informacją o wolnych stanowiskach służbowych.

4. Postępowanie rekrutacyjne prowadzi:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych - do wyodrębnionych komórek organizacyjnych oraz komórek, o których mowa w art. 122 ust. 1 i art. 132 ust. 3;
- 2) dyrektor izby administracji skarbowej - do izby i urzędów administracji skarbowej;
- 3) dyrektor wojewódzkiego inspektoratu skarbowego – do wojewódzkich inspektoratów skarbowych;
- 4) kierownik jednostki organizacyjnej - do Krajowej Szkoły Skarbowości, Centrum Informatyki, Krajowej Informacji Skarbowej.

5. Ogłoszenie o postępowaniu rekrutacyjnym zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110), oraz w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej KAS, która prowadzi postępowanie rekrutacyjne.

6. Ogłoszenie o postępowaniu rekrutacyjnym powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej;

- 2) określenie stanowiska służbowego;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem służbowym;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku służbowym;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów.

7. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o postępowaniu rekrutacyjnym, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

8. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o postępowaniu rekrutacyjnym niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu, przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzone postępowanie rekrutacyjne, a także przez opublikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej.

9. Lista, o której mowa w ust. 8, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 158. 1. Z przeprowadzonego postępowania rekrutacyjnego sporządza się protokół.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) określenie stanowiska służbowego, na które było prowadzone postępowanie rekrutacyjne, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o postępowaniu rekrutacyjnym;
- 2) informację o zastosowanych metodach i technikach postępowania rekrutacyjnego;
- 3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

Art. 159. 1. Informację o wyniku postępowania rekrutacyjnego upowszechnia się w terminie 14 dni od dnia zatrudnienia wybranego kandydata albo zakończenia postępowania rekrutacyjnego, w przypadku gdy w jego wyniku nie doszło do zatrudnienia żadnego kandydata.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres jednostki organizacyjnej;
- 2) określenie stanowiska służbowego;
- 3) imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego;
- 4) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo uzasadnienie niezatrudnienia żadnego kandydata.

3. Informację o wyniku postępowania rekrutacyjnego upowszechnia się w Biuletynie Informacji Publicznej i w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której było prowadzone postępowanie rekrutacyjne.

Art. 160. 1. W stosunku do kandydata ubiegającego się o przyjęcie do służby w KAS na stanowisko wymagające szczególnych umiejętności lub predyspozycji, a w szczególności do służby w komórkach, o których mowa art. 122 ust. 1 i art. 132 ust. 3, postępowanie rekrutacyjne może być rozszerzone o czynności mające na celu sprawdzenie przydatności kandydata do służby na takim stanowisku w komórkach o szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotów jest się podporządkować, w tym:

- 1) postępowanie sprawdzające, określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych;
- 2) przeprowadzenie badania:
 - a) zdolności fizycznej i psychicznej do służby w KAS,
 - b) zdolności psychologicznej do służby w KAS,
 - c) psychofizjologicznego – za jego zgodą.

2. Zdolność fizyczną i psychiczną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, ustalają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. W przypadku postępowania rekrutacyjnego, o którym mowa w ust.1, nie stosuje się przepisów art. 157 ust. 5 - 8 i art. 159.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska wymagające rozszerzenia postępowania rekrutacyjnego, o którym mowa w ust. 1, a także tryb jego przeprowadzania, uwzględniając potrzeby realizacji zadań KAS.

Art. 161. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego powstaje w drodze mianowania.

Art. 162. 1. Osobę przyjętą do służby mianuje się na urzędnika skarbowego w służbie przygotowawczej.

2. Służba przygotowawcza trwa dwanaście miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi kwalifikacjami i umiejętnościami urzędnika skarbowego, minister właściwy do spraw finansów publicznych może skrócić okres służby przygotowawczej albo zwolnić urzędnika skarbowego z odbywania tej służby.

4. W razie przerwy w służbie urzędnika, trwającej dłużej niż trzy miesiące, minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej lub dyrektora wyodrębnionych komórki organizacyjnej, może przedłużyć okres służby przygotowawczej o okres tej przerwy.

Art. 163. W trakcie służby przygotowawczej urzędnik skarbowy jest obowiązany:

- 1) ukończyć przeszkolenie w Krajowej Szkole Skarbowości;
- 2) odbyć przeszkolenie praktyczne w jednostkach organizacyjnych KAS;
- 3) zdać egzamin, obejmujący sprawdzenie nabytej wiedzy i umiejętności, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 164. 1. Służba przygotowawcza kończy się wydaniem, w formie decyzji, opinii kwalifikacyjnej.

2. Pozytywna opinia kwalifikacyjna stanowi podstawę do mianowania urzędnika skarbowego do służby stałej.

3. Na pozytywną opinię kwalifikacyjną składają się:

- 1) informacja o ukończeniu szkoleń, o których mowa w art. 163 pkt 1 i 2;
- 2) informacja o pozytywnym wyniku egzaminu;
- 3) pozytywna ocena bezpośredniego przełożonego.

Art. 165. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb odbywania służby przygotowawczej, zakres tematyczny egzaminu oraz sposób i zasady sporządzania opinii kwalifikacyjnej, biorąc pod uwagę konieczność sprawdzenia w służbie przygotowawczej wiedzy, umiejętności wymaganych od urzędnika skarbowego oraz uwzględniając specyfikę zadań realizowanych przez komórki organizacyjne, o których mowa w art. 122 ust. 1 i art. 132 ust. 3.

Art. 166. 1. Urzędnikowi skarbowemu mianowanemu do służby stałej nadaje się najniższy stopień służbowy urzędnika skarbowego.

2. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi kwalifikacjami i umiejętnościami urzędnika skarbowego, minister właściwy do spraw finansów publicznych może nadać wyższy stopień służbowy.

Art. 167. 1. Przed podjęciem służby stałej urzędnik skarbowy składa ślubowanie według następującej roty:

"Ja, Obywatel Rzeczypospolitej Polskiej ślubuję: służyć wiernie Państwu Polskiemu, przestrzegać Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, sumiennie i bezstronnie wykonywać obowiązki urzędnika skarbowego Krajowej Administracji Skarbowej zgodnie z najlepszą wiedzą i wolą, a także strzec honoru i godności służby oraz dobrego imienia Krajowej Administracji Skarbowej oraz przestrzegać zasad etyki zawodowej."

2. Do treści ślubowania, o którym mowa w ust. 1, można dodać słowa „Tak mi dopomóż Bóg.”.

3. Złożenie ślubowania urzędnik skarbowy potwierdza podpisem.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, ceremoniał Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 168. 1. Aktu mianowania urzędnika skarbowego do służby stałej dokonuje minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniona przez niego organ.

2. Akt mianowania zawiera:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę mianowania.

3. Akt mianowania sporządza się na piśmie.
4. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której urzędnik będzie pełnił służbę stałą, w terminie nie dłuższym niż siedem dni od daty mianowania, określi stopień służbowy, stanowisko, wynagrodzenie urzędnika skarbowego oraz zakres jego obowiązków służbowych.

Art. 169. 1. Ustanawia się 16 stopni służbowych urzędnika skarbowego.

2. Najniższym stopniem służbowym urzędnika skarbowego jest XVI stopień.
3. Nadanie urzędnikowi skarbowemu kolejnych stopni służbowych, następuje nie częściej niż co 2 lata i jest uzależnione od zajmowanego stanowiska, oceny służbowej i posiadanych kwalifikacji zawodowych. Wniosek o nadanie kolejnego stopnia sporządza bezpośredni przełożony.
4. Na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej lub dyrektora wyodrębnionej komórki organizacyjnej, umotywowany szczególnymi kwalifikacjami lub osiągnięciami w służbie, minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyrazić zgodę na wcześniejsze przyznanie wyższego stopnia służbowego.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska służbowe, wymagania w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych, jakim powinni odpowiadać urzędnicy skarbowi na poszczególnych stanowiskach służbowych, z uwzględnieniem szczegółowego modelu kompetencyjnego, a także szczegółowy tryb nadawania stopni urzędnikom skarbowym.

Art. 170. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej, w zakresie swojej właściwości, jest uprawniony do określania warunków pełnienia służby, przenoszenia, delegowania, zawieszania uchylenia zawieszenia w czynnościach służbowych, rozwiązania stosunku służbowego oraz stwierdzania wygaśnięcia stosunku służbowego.

2. Do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 w odniesieniu do dyrektora, zastępcy dyrektora oraz pracowników wyodrębnionej komórki organizacyjnej, uprawniony jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.
3. Przeniesienia pomiędzy różnymi jednostkami organizacyjnymi KAS dokonuje wspólny dla tych jednostek organ nadrzędny, a gdy nie ma wspólnego organu nadrzędnego - minister właściwy do spraw finansów publicznych.
4. W sprawach, o których mowa w ust. 1 - 3, wydaje się decyzje.
5. Od decyzji wydanej przez organy, o których mowa w ust. 1 - 3, urzędnikowi skarbowemu przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a gdy decyzję wydał minister właściwy do spraw finansów publicznych, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
6. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 171. 1. Czas pełnienia służby urzędnika skarbowego jest określony wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.

2. Czas służby urzędników skarbowych, wynosi przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 4 miesiące.

3. W przypadkach uzasadnionych rodzajem służby lub jej organizacją, a zwłaszcza koniecznością funkcjonowania służby w systemie zmianowym, kierownik jednostki organizacyjnej może wprowadzić rozkład czasu służby, w którym dopuszczalne jest w szczególności wydłużenie czasu służby do 12 godzin na dobę.
4. Urzędnikowi skarbowemu przysługuje w każdej dobie prawo do co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku.
5. Urzędnikowi skarbowemu przysługuje w każdym tygodniu prawo do co najmniej 24 godzin nieprzerwanego odpoczynku, obejmującego co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rozkład czasu służby, w szczególności biorąc pod uwagę zagwarantowanie prawa do wypoczynku.

Art. 172. 1. Urzędnik skarbowy podlega ocenie służbowej przez bezpośredniego przełożonego przynajmniej raz na dwa lata, jednak nie częściej niż raz na rok.

2. Ocena służbowa dotyczy wykonywania obowiązków wynikających z zajmowanego stanowiska.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza oceny służbowej, kryteria brane pod uwagę przy dokonywaniu oceny, tryb zapoznawania urzędnika skarbowego z oceną służbową, uwzględniając potrzebę doskonalenia jakości pełnienia służby.

Art. 173. 1. Urzędnik skarbowy może, w terminie 7 dni od dnia doręczenia oceny służbowej, wnieść sprzeciw do kierownika jednostki organizacyjnej lub dyrektora wyodrębnionej komórki organizacyjnej, w której pełni służbę.

2. Sprzeciw rozpatruje się w terminie 7 dni od dnia wniesienia.

3. W razie uwzględnienia sprzeciwu ocenę służbową zmienia się, albo sporządza się po raz drugi. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. W razie nierozpatrzenia sprzeciwu w terminie albo jego nieuwzględnienia oceniany może, w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, albo od dnia doręczenia decyzji o nieuwzględnieniu sprzeciwu, odwołać się do sądu pracy.

Art. 174. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, jeżeli przemawia za tym szczególny interes służby, może przenieść, na okres nie dłuższy niż dwa lata, urzędnika skarbowego do innego urzędu w tej samej lub innej miejscowości. Przenosząc urzędnika do innej miejscowości minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia mu odpowiednie warunki mieszkaniowe, z uwzględnieniem jego sytuacji rodzinnej, zwrot kosztów przeniesienia, zwrot opłat za udostępnione czasowo mieszkanie oraz jednorazowe świadczenie w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia. Do kosztów przeniesienia zalicza się także koszty przejazdu urzędnika skarbowego i członków jego rodziny oraz przewozu mienia.

2. Jeżeli jest to uzasadnione potrzebami służby, kierownik jednostki organizacyjnej może w każdym czasie przenieść urzędnika skarbowego do służby na innym stanowisku w tej samej jednostce organizacyjnej KAS, uwzględniając jego przygotowanie zawodowe.

3. Urzędnik skarbowy, o którym mowa w ust. 1 i 2, zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku służbowym, przez okres trzech miesięcy następujących po miesiącu, w którym został przeniesiony na nowe stanowisko służbowe.
4. Przeniesienie urzędnika skarbowego do innej jednostki organizacyjnej KAS w tej samej lub innej miejscowości, na jego wniosek, może nastąpić w każdym czasie.
5. W sprawach, o których mowa w ust. 1-4, przepisy art. 170 ust. 3 - 5 stosuje się odpowiednio.
6. Urzędnikowi skarbowemu delegowanemu służbowo poza jednostkę organizacyjną KAS, w której pełni służbę, przysługują należności na zasadach określonych w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej, wydanych na podstawie Kodeksu pracy.
7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1, przysługujących urzędnikowi skarbowemu przeniesionemu do służby w innej miejscowości, biorąc pod uwagę rekompensatę kosztów związanych z przeniesieniem do innej miejscowości. Rozporządzenie powinno wskazywać sposób dokumentowania poniesionych kosztów przeniesienia.

Art. 175. 1. Na stanowisko urzędnika skarbowego może zostać przeniesiony członek korpusu służby cywilnej w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, Nr 218 poz. 1592, Nr 249 poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 123, poz. 847) w drodze porozumienia pracodawców.

2. Dotychczasowy stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej, przekształca się w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania do służby przygotowawczej lub stałej odpowiednio do rodzaju dotychczasowego stosunku pracy.

3. Do przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się art. 162 ust. 3.

Art. 176. 1. Urzędnika skarbowego można przenieść na niższe stanowisko służbowe w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym, stwierdzonego w okresie służby stałej w dwóch kolejnych ocenach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 3 miesiące;
- 2) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego, gdy nie ma możliwości przeniesienia go na równorzędne stanowisko służbowe.

2. Urzędnika skarbowego można przenieść na niższe stanowisko służbowe również na jego pisemną prośbę.

3. Urzędnika skarbowego przenosi się na niższe stanowisko służbowe także w razie wymierzenia kary dyscyplinarnej przeniesienia na niższe stanowisko służbowe.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 - 3, kierownik jednostki organizacyjnej ustala nowe warunki służby.

Art. 177. 1. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego zawiesza się w razie

wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe - na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

2. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego może ulec zawieszeniu w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne ścigane z oskarżenia publicznego, nieumyślne przestępstwo skarbowe, postępowania w sprawie o wykroczenie oraz postępowania dyscyplinarnego, jeśli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby w KAS - na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres zawieszenia można przedłużyć na dalszy czas oznaczony, nie dłuższy niż do dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w postępowaniu karnym lub postępowaniu w sprawie o wykroczenie, a w pozostałych przypadkach na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy.

4. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na odsunięciu urzędnika skarbowego od wykonywania dotychczasowych obowiązków. W okresie zawieszenia można powierzyć urzędnikowi skarbowemu wykonywanie określonych czynności administracyjnych, technicznych lub obsługowych.

5. O zawieszeniu stosunku służbowego orzeka, w drodze decyzji, kierownik jednostki organizacyjnej, w której pełni służbę urzędnik skarbowy.

6. Okres zawieszenia stosunku służbowego wlicza się do okresu służby, od którego zależą uprawnienia urzędnika skarbowego. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, okres zawieszenia jest wliczany tylko wówczas, gdy w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym urzędnik skarbowy został uniewinniony albo postępowanie zostało umorzone. Nie dotyczy to warunkowego umorzenia postępowania karnego lub karnego skarbowego.

7. Urzędnik skarbowy, którego stosunek służbowy został zawieszony jest obowiązany niezwłocznie zdać legitymację służbową oraz przedmioty, sprzęt i urządzenia związane z wykonywanymi przez niego zadaniami, a w szczególności akta i inne dokumenty prowadzonych przez niego spraw.

Art. 178. 1. Urzędnik skarbowy w okresie zawieszenia stosunku służbowego otrzymuje od dnia zawieszenia połowę wynagrodzenia, przysługującego mu w dniu zawieszenia.

2. W razie uchylecia zawieszenia stosunku służbowego przed terminem określonym w art. 177 ust. 1 - 3, urzędnik skarbowy otrzymuje pozostałą część wynagrodzenia wraz z należnymi odsetkami.

Art. 179. 1. Urzędnik skarbowy może być skierowany przez kierownika jednostki organizacyjnej, z urzędu lub na własną prośbę, do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w celu określenia jego stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Urzędnik skarbowy pełniący służbę w jednostce analizy finansowej oraz komórkach organizacyjnych, o których mowa w art. 122 ust. 1 i art. 132 ust. 3, może być również poddany badaniom, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 2 lit c), za jego zgodą. O skierowaniu urzędnika skarbowego na badania, decyduje minister właściwy

do spraw finansów publicznych.

3. Urzędnik skarbowy może być skierowany przez kierownika jednostki organizacyjnej, na własną prośbę na badania, o których mowa w art. 160 ust. 1 pkt 2 lit c).

Art. 180. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego wygasa w przypadku:

- 1) orzeczenia trwałej niezdolności do służby na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli nie ma możliwości pełnienia służby przez urzędnika skarbowego na stanowisku odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, albo jeśli urzędnik skarbowy odmawia przejścia na takie stanowisko;
- 2) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby;
- 3) odmowy złożenia ślubowania;
- 4) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
- 5) prawomocnego orzeczenia utraty praw publicznych;
- 6) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego;
- 7) nieobecności urzędnika skarbowego w służbie przez okres powyżej 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania, chyba że wcześniej nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego;
- 8) niezyskana pozytywnej oceny kwalifikacyjnej w służbie przygotowawczej;
- 9) śmierci urzędnika skarbowego.

Art. 181. Stosunek służbowy urzędnika skarbowego może zostać rozwiązany w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby, stwierdzonego w dwóch kolejnych ocenach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 3 miesiące;
- 2) tymczasowego aresztowania;
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w art. 180 pkt 6;
- 4) nabycia prawa do emerytury w pełnym wymiarze, określonego w przepisach odrębnych;
- 5) likwidacji jednostki organizacyjnej KAS albo wyodrębnionej komórki organizacyjnej, lub ich reorganizacji połączonej ze zmniejszeniem obsady etatowej, jeżeli przeniesienie urzędnika skarbowego do innej jednostki organizacyjnej KAS albo wyodrębnionej komórki organizacyjnej, lub na niższe stanowisko służbowe nie jest możliwe;
- 6) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art. 174 i 176;
- 7) niezłożenia w terminie oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej

przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584);

8) odmowy poddania się badaniu, o których mowa w art. 179 ust. 1.

Art. 182. 1. W razie prawomocnego orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego, wydania prawomocnego wyroku uniewinniającego albo w razie uchylenia kary dyscyplinarnej przeniesienia na niższe stanowisko służbowe lub kary wydalenia ze służby, urzędnik skarbowy przywracany jest na poprzednio zajmowane stanowisko, a jeżeli nie jest to możliwe to na stanowisko równorzędne z poprzednio zajmowanym, albo inne zgodne z jego kwalifikacjami. 2. Przepisu ust.1 nie stosuje się w przypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego.

3. Przywrócenie do służby, o którym mowa w ust. 1, następuje na wniosek urzędnika skarbowego doręczony kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której był zatrudniony, w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3 powinien być rozpatrzony niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.

Rozdział 2

Prawa i obowiązki urzędników skarbowych

Art. 183. 1. Urzędnik skarbowy jest obowiązany w szczególności:

- 1) dochować obowiązków wynikających z roty złożonego ślubowania;
- 2) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania;
- 3) dochowywać tajemnicy ustawowo chronionej;
- 4) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi;
- 5) podnosić kwalifikacje zawodowe;
- 6) godnie zachowywać się w służbie oraz poza nią;
- 7) przestrzegać zasad etyki zawodowej urzędnika KAS.

2. Urzędnik skarbowy jest obowiązany zachować w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa również po ustaniu służby.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, Kodeks Etyki Urzędnika Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 184. 1. Urzędnik skarbowy jest obowiązany wypełniać polecenia służbowe przełożonych.

2. Jeżeli polecenie służbowe, w przekonaniu urzędnika skarbowego, jest niezgodne z prawem lub zawiera znamiona pomyłki, urzędnik skarbowy powinien przedstawić swoje zastrzeżenia przełożonemu na piśmie. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia urzędnik skarbowy powinien je wykonać.

3. Urzędnik skarbowy nie wykonuje polecenia, jeśli jego wykonanie prowadziłoby do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

4. O odmowie wykonania polecenia, o którym mowa w ust. 3, urzędnik skarbowy jest obowiązany zawiadomić ministra właściwego do spraw finansów publicznych

z pominięciem drogi służbowej.

Art. 185. 1. Urzędnikowi skarbowemu, nie wolno podejmować dodatkowego zajęcia zarobkowego.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej może wyrazić zgodę urzędnikowi skarbowemu na wykonywanie dodatkowego zajęcia zarobkowego, jeżeli nie koliduje to z wykonywanymi przez niego obowiązkami służbowymi oraz nie podważa zaufania do KAS.

3. Urzędnik skarbowy obowiązany jest do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Art. 186. 1. Urzędnik skarbowy nie może publicznie manifestować poglądów politycznych, być członkiem partii politycznej ani uczestniczyć w działalności tej partii lub na jej rzecz.

2. Urzędnikowi skarbowemu, ubiegającemu się o mandat radnego, posła, senatora udziela się urlopu bezpłatnego na czas trwania kampanii wyborczej.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do kandydowania i pełnienia funkcji organu samorządu terytorialnego.

Art. 187. 1. Urzędnicy skarbowi, z wyjątkiem kierowników jednostek organizacyjnych, mają prawo zrzeszania się w związkach zawodowych. Przepisy ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79 poz. 854, z późn. zm.⁶⁾) stosuje się odpowiednio.

2. Urzędnicy skarbowi nie mają prawa do strajku oraz do podejmowania działań zakłócających funkcjonowanie KAS.

Art. 188. 1. W jednostce organizacyjnej KAS nie może powstać stosunek podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do urzędników skarbowych pełniących służbę w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych.

Art. 189. Urzędnik skarbowy, w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 190. 1. Urzędnikowi skarbowemu przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopełnienia przestępstwa

albo wyrokiem uniewinniającym.

2. Koszty w wysokości odpowiadającej określone w odrębnych przepisach wynagrodzeniu jednego obrońcy zwraca się ze środków KAS.

Art. 191. 1. Urzędnik skarbowy pełniący służbę w komórce, o której mowa w art. 122 ust. 1 lub realizujący zadania, o których mowa w rozdziale 3 działu IV, otrzymuje nieodpłatnie umundurowanie niezbędne do wykonywania czynności służbowych.

2. Przepis ust.1 stosuje się odpowiednio do dyrektorów i zastępców dyrektorów izb administracji skarbowej oraz naczelników i zastępców naczelników zastępców urzędów administracji skarbowej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady przydziału, okresy zużycia, wzory, kolory i normy umundurowania urzędników skarbowych, a także wzory stopni służbowych;
- 2) szczegółowe zasady i sposób noszenia umundurowania;
- 3) wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za okresowe czyszczenie munduru.

- biorąc pod uwagę ilość i rodzaje składników umundurowania oraz okres używalności tych składników.

Art. 192. 1. Urzędnik skarbowy pełniący służbę w komórce, o której mowa w art. 122 ust. 1, otrzymuje nieodpłatnie uzbrojenie, środki i wyposażenie.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, normy wyposażenia i uzbrojenia, szczegółowe zasady dostępu do uzbrojenia, jego przyznawania i użytkowania.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki otrzymywania i wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za niektóre przedmioty wyposażenia, uwzględniając okresy używalności tych przedmiotów, terminy ich wydawania lub wypłacania równoważnika pieniężnego, biorąc pod uwagę ilość i rodzaje składników umundurowania oraz okres używalności tych składników.

Art. 193. 1. Urzędnik skarbowy pełniący służbę w komórkach, o których mowa w art. 122 ust. 1, art. 132 ust. 3 po 15 latach pełnienia służby w tych komórkach, nabywa prawo do emerytury.

2. Zasady przyznawania świadczeń określonych w ust. 1 normują przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Art. 194. 1. Po 15 latach służby urzędnik skarbowy nabywa prawo do dodatkowego

urlopu wypoczynkowego w wymiarze 1 dnia za każdy następny ukończony rok służby, jednak nie więcej niż 10 dni.

2. Urzędnikowi skarbowemu w służbie stałej, na pisemny wniosek uzasadniony ważnymi względami, można udzielić urlopu bezpłatnego.

3. Urzędnik skarbowy, po 5 latach służby, może otrzymać płatny urlop zdrowotny, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Urlopu zdrowotnego udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych na podstawie skierowania na leczenie sanatoryjne, profilaktyczne lub uzdrowiskowe, na okres ustalony w tym skierowaniu, nieprzekraczający jednak 30 kolejnych dni w każdym roku kalendarzowym.

4. Do stażu służby, o którym mowa w ust. 1 i 3, zalicza się urzędnikowi skarbowemu, dotychczasowy staż pracy lub służby w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a także w innych jednostkach organizacyjnych, które były lub są podległe temu ministrowi lub były lub są przez niego nadzorowane.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania urzędnikowi skarbowemu urlopów, o których mowa w ust. 1 i 3, uwzględniając potrzebę zapewnienia ciągłości i płynności działania KAS.

Art. 195. 1. Urzędnikowi skarbowemu, który przejawia inicjatywę i osiąga znaczące wyniki w pracy, mogą być udzielane wyróżnienia:

- 1) pisemna pochwała;
- 2) krótkoterminowy, dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze nieprzekraczającym 7 dni roboczych w ciągu roku;
- 3) nagroda pieniężna lub rzeczowa;
- 4) mianowanie na wyższy stopień służbowy;
- 5) nadanie odznaki „Zasłużony dla Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 6) przedstawienie do orderu lub odznaczenia państwowego.

2. Wyróżnień, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 - 6, udziela minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej lub kierownika wyodrębnionej komórki organizacyjnej.

Art. 196. 1. Wynagrodzenie urzędnika skarbowego składa się z wynagrodzenia zasadniczego, ustalanych z zastosowaniem mnożników kwoty bazowej, której wysokość według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa i dodatków do wynagrodzenia.

2. Wynagrodzenie zasadnicze powinno uwzględniać doświadczenie i umiejętności zawodowe, zajmowane stanowisko oraz charakter wykonywanej służby.

3. Wynagrodzenie zasadnicze urzędnika skarbowego XVI stopnia nie może być niższe niż trzykrotność kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1.

4. Urzędnicy skarbowi otrzymują następujące dodatki do wynagrodzenia zasadniczego:

- 1) dodatek za stopień służbowy;
- 2) dodatek za wieloletnią służbę.

5. Dodatek o którym mowa w ust. 4 pkt 2 przysługuje po 5 latach służby i wynosi 5 % wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1 % za każdy dalszy rok służby aż do osiągnięcia 20 % wynagrodzenia zasadniczego.

6. Urzędnik skarbowy może otrzymywać dodatek zadaniowy w zależności od wykonywanych zadań, w tym za wykonywanie zadań na stanowisku inspektora skarbowego.

7. Urzędnikowi skarbowemu przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości liczonej od miesięcznego wynagrodzenia:

- 1) po 20 latach pracy - 75 %;
- 2) po 25 latach pracy - 100 %;
- 3) po 30 latach pracy - 150 %;
- 4) po 35 latach pracy - 200 %;
- 5) po 40 latach pracy - 300 %;
- 6) po 45 latach pracy - 400 %.

8. Do okresów uprawniających do dodatku za wieloletnią służbę i nagrody jubileuszowej, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy służby lub zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, mnożniki do ustalenia wynagrodzenia zasadniczego dla poszczególnych stanowisk służbowych, wysokość oraz warunki przyznawania i wypłacania dodatków, o których mowa w ust. 4 i 6, a także sposób obliczania i wypłacania nagrody jubileuszowej, w szczególności biorąc pod uwagę udokumentowanie okresów pełnienia służby lub zatrudnienia uprawniające do dodatku i nagrody jubileuszowej oraz biorąc pod uwagę rodzaj stopnia służbowego i rodzaj wykonywanych zadań.

Art. 197. 1. Urzędnikom skarbowym przysługuje dodatkowe roczne wynagrodzenie, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Urzędnikom skarbowym za szczególne osiągnięcia w służbie, można przyznać nagrody ze specjalnie utworzonego funduszu nagród.

3. Fundusz nagród, o którym mowa w ust. 2, wynosi nie mniej niż 3 % planowanych wynagrodzeń osobowych i pozostaje w dyspozycji kierownika jednostki organizacyjnej.

Art. 198. 1. Środki finansowe w wysokości 30 % dochodów uzyskanych przez Skarb Państwa tytułem przepadku rzeczy lub korzyści majątkowych pochodzących z ujawnionych przez KAS przestępstw przeznaczają się na fundusz motywacyjny na nagrody dla urzędników skarbowych, którzy przyczynili się bezpośrednio do ich ujawnienia.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania nagród, o których mowa w ust. 1, uwzględniając relację indywidualnych nagród do uzyskanych dochodów, nakład pracy, okoliczności dokonania czynności przez poszczególnych urzędników

skarbowych.

Art. 199. 1. Urzędnikowi skarbowemu, którego stosunek służbowy ustał w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia, a jeżeli urzędnik skarbowy pozostawał w stosunku służby w KAS co najmniej 20 lat jednorazowa odprawa przysługuje w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Do okresu służby, o którym mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy służby lub zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Art. 200. 1. Urzędnikom skarbowym przysługują świadczenia emerytalne i rentowe na zasadach określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. W razie rozwiązania z urzędnikiem skarbowym stosunku służby z powodu likwidacji urzędu, urzędnikowi temu przysługuje emerytura, jeżeli mężczyzna ukończył 60 lat, a kobieta - 55 lat oraz jeżeli ma wymagany okres służby lub zatrudnienia.

3. Przepis ust. 2 stosuje się do osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r.

Art. 201. 1. W sprawach ze stosunku służbowego urzędników skarbowych, nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu Pracy.

2. Do decyzji, o których mowa w rozdziale 1 i 2 niniejszego działu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Rozdział 3 Inspektorzy skarbowi

Art. 202. 1. Urzędnik skarbowy pełniący służbę w wojewódzkich inspektoratach skarbowych oraz wyodrębnionych komórkach organizacyjnych realizujących zadania Inspekcji Skarbowej może zostać powołany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na stanowisko inspektora skarbowego.

2. Na stanowisko inspektora skarbowego może być powołany urzędnik skarbowy, który złożył z wynikiem pozytywnym egzamin kwalifikacyjny na inspektora skarbowego.

3. Do egzaminu kwalifikacyjnego na stanowisko inspektora skarbowego może przystąpić urzędnik skarbowy, który posiada co najmniej 3-letni staż pracy w jednostkach organizacyjnych KAS lub wyodrębnionych komórkach organizacyjnych.

4. Jednocześnie z pierwszym powołaniem na stanowisko inspektora skarbowego urzędnikowi skarbowemu nadaje się kolejny stopień służbowy.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe warunki przeprowadzania egzaminów kwalifikacyjnych na stanowisko

inspektora skarbowego uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności egzaminu, sprawności jego przeprowadzania, rzetelnej oceny wiedzy kandydatów, a w szczególności:

- 1) skład komisji egzaminacyjnej oraz regulamin jej działania;
- 2) zakres tematyczny egzaminu;
- 3) zasady przeprowadzania egzaminu;
- 4) wzór świadectwa o zdaniu egzaminu.

Art. 203. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje inspektora ze stanowiska:

- 1) w razie w wygaśnięcia albo rozwiązania stosunku służbowego urzędnika skarbowego;
- 2) w razie podjęcia służby poza wojewódzkim inspektoratem skarbowym albo wyodrębnioną komórką organizacyjną realizującą zadania Inspekcji Skarbowej;
- 3) na wniosek inspektora skarbowego.

Rozdział 4

Skarbowy Zasób Kadrowy

Art. 204. Tworzy się skarbowy zasób kadrowy.

Art. 205. Do skarbowego zasobu kadrowego należą urzędnicy skarbowi jednostek organizacyjnych KAS oraz wyodrębnionych komórek organizacyjnych, którzy spełniają łącznie następujące kryteria:

- 1) posiadają obywatelstwo polskie;
- 2) nie byli karani za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) posiadają następujące wykształcenie:
 - a) ukończyli studia wyższe i uzyskali tytuł magistra w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą i uznane według odrębnych przepisów w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne w zakresie prawa, ekonomii, administracji, zarządzania, lub
 - b) ukończyli inne, niż określone w lit. a, studia wyższe i uzyskali tytuł magistra w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą i uznane według odrębnych przepisów w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędne, uzupełnione studiami podyplomowymi lub studiami trzeciego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.⁷⁾), ukończonymi w Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą w zakresie prawa, ekonomii, zarządzania lub administracji, lub
 - c) są absolwentami Krajowej Szkoły Administracji Publicznej;

- 4) posiadają co najmniej pięcioletni staż pracy, w tym co najmniej trzyletnie doświadczenie na stanowisku związanym z problematyką, o której mowa w art. 6;
- 5) ukończyli z wynikiem pozytywnym postępowanie kwalifikacyjne do skarbowego zasobu kadrowego.

Art. 206. Do skarbowego zasobu kadrowego należą także osoby, które tworzą państwowy zasób kadrowy, o którym mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 96, Nr 59, poz. 331, Nr 99, poz. 660 i Nr 123, poz. 847), jeżeli spełniają kryteria wskazane w art. 205 pkt 3 i 4.

Art. 207. 1. Krajowa Szkoła Skarbowości prowadzi co najmniej raz w roku postępowanie kwalifikacyjne do skarbowego zasobu kadrowego.

2. W celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego do skarbowego zasobu kadrowego minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje komisję.

Art. 208. 1. Osoba przystępująca do postępowania kwalifikacyjnego do skarbowego zasobu kadrowego wnosi opłatę w wysokości nie większej niż 50% minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 209. Potwierdzeniem ukończenia z wynikiem pozytywnym postępowania kwalifikacyjnego do skarbowego zasobu kadrowego, o którym mowa w art. 205 pkt 5, jest zaświadczenie.

Art. 210. 1. Ewidencję osób należących do skarbowego zasobu kadrowego, z wyłączeniem osób, o których mowa w art. 206, prowadzi minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Ewidencja obejmuje w szczególności imię i nazwisko osoby oraz informacje, o których mowa w art. 205 pkt 1- 4.

Art. 211. Dane objęte ewidencją, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych, podlegają udostępnieniu ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, na jego wniosek.

Art. 212. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności postępowania kwalifikacyjnego do skarbowego zasobu kadrowego, sprawności jego przeprowadzania, rzetelnej oceny wiedzy kandydatów i ich predyspozycji kierowniczych, a także koszt tego postępowania, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) skład komisji, o której mowa w art.207 ust. 2, oraz regulamin jej działania;

- 2) organizację i sposób przeprowadzania postępowania, o którym mowa w art. 205 pkt 5, oraz sposób ustalania ocen, w tym najniższą ocenę pozytywną warunkującą ukończenie postępowania z wynikiem pozytywnym;
- 3) zakres tematyczny postępowania, o którym mowa w art. 205 pkt 5;
- 4) zakres tematyczny postępowania, o którym mowa w art. 205 pkt 5 dla inspektorów skarbowych uwzględniający zakres tematyczny egzaminu na inspektora skarbowego;
- 5) wysokość opłaty, o której mowa w art. 208, oraz sposób jej wnoszenia;
- 6) wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 209.

DZIAŁ VII

PRACA W KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

Art. 213. 1. W KAS, na stanowiskach administracyjnych, technicznych i gospodarczych mogą być zatrudniani pracownicy. Nawiązanie stosunku pracy odbywa się na zasadach określonych w Kodeksie pracy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska pracy, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze charakter wykonywanych zadań.

3. Przepisy art. 156 ust. 1 pkt 1 - 4 oraz art. 186 - 188 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ VIII

ODPOWIEDZIALNOŚĆ DYSCYPLINARNA

Art. 214. Urzędnicy skarbowi, niezależnie od odpowiedzialności karnej, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie obowiązków służbowych.

Art. 215. 1. Postępowanie dyscyplinarne może być wszczęte niezależnie od innych rodzajów odpowiedzialności za ten sam czyn.

2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie sześciu miesięcy od dnia uzyskania wiadomości przez kierownika jednostki organizacyjnej o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną ani po upływie roku od dnia popełnienia takiego czynu.

3. Jeżeli z powodu nieobecności urzędnik skarbowy nie ma możliwości złożenia wyjaśnienia, bieg sześciomiesięczny terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia stawienia się urzędnika skarbowego do służby.

4. W przypadku gdy popełniony czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach Kodeksu karnego lub Kodeksu karnego skarbowego.

5. Kara dyscyplinarna nie może zostać wymierzona po upływie dwóch lat od dnia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Art. 216. 1. Urzędnikowi skarbowemu, w zależności od stopnia naruszenia obowiązków służbowych, mogą być wymierzane kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z ostrzeżeniem;
- 4) przeniesienie na niższe stanowisko służbowe;
- 5) obniżenie stopnia służbowego;
- 6) obniżenie wynagrodzenia zasadniczego o nie więcej niż 25 %, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy;
- 7) wydalenie ze służby.

2. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w ust. 1 pkt 7 powoduje zakaz ubiegania się o przyjęcie do służby w KAS przez okres pięciu lat.

Art. 217. Sprawy dyscyplinarne urzędników skarbowych rozpoznają:

- 1) w I instancji – komisja dyscyplinarna Krajowej Administracji Skarbowej, zwana dalej „komisją dyscyplinarną”;
- 2) w II instancji - odwoławcza komisja dyscyplinarna Krajowej Administracji Skarbowej, zwana dalej „odwoławczą komisją dyscyplinarną”.

Art. 218. 1. Komisja dyscyplinarna działa przy kierowniku jednostki organizacyjnej oraz przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych.

2. W skład komisji dyscyplinarnej wchodzi 10 urzędników skarbowych, w tym co najmniej 6 posiadających wykształcenie prawnicze. Urzędnicy pełnią swe funkcje do czasu powołania ich następców.

3. Kadencja komisji dyscyplinarnej trwa 3 lata.

4. Komisja dyscyplinarna, na okres kadencji, powołuje ze swego grona przewodniczącego i dwóch zastępców.

5. Tryb pracy komisji dyscyplinarnej określa regulamin uchwalony przez komisję dyscyplinarną i zatwierdzony przez odwoławczą komisję dyscyplinarną.

Art. 219. 1. Odwoławcza komisja dyscyplinarna działa przy ministrze właściwym do spraw finansów publicznych.

2. Odwoławcza komisja dyscyplinarna rozpatruje odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnych.

3. W skład odwoławczej komisji dyscyplinarnej wchodzi 15 urzędników skarbowych, w tym co najmniej 8 posiadających wykształcenie prawnicze. Urzędnicy pełnią swe funkcje do czasu powołania ich następców.

4. Kadencja odwoławczej komisji dyscyplinarnej trwa 4 lata.

5. Odwoławcza komisja dyscyplinarna, na okres kadencji, powołuje ze swego grona przewodniczącego i dwóch zastępców.

6. Tryb pracy odwoławczej komisji dyscyplinarnej określa regulamin uchwalony przez komisję.

Art. 220. 1. Członków komisji dyscyplinarnych, w tym przewodniczącego i zastępców przewodniczącego, powołuje odpowiednio kierownik jednostki organizacyjnej albo minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Członkiem komisji dyscyplinarnej może być urzędnik skarbowy, posiadający co najmniej pięcioletni staż służby lub pracy, dający rękojmię należytego pełnienia tej funkcji.

3. Członkowie komisji dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawisli i podlegają tylko ustawom. Nie są także związani rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego wyroku sądu.

4. Członkowie komisji, na czas wykonywania zadań w komisjach, są zwolnieni z wykonywania obowiązków służbowych i zachowują prawo do wynagrodzenia.

Art. 221. 1. Komisje dyscyplinarne orzekają w składzie:

- 1) w I instancji – trzech członków w tym przewodniczący składu posiadający wykształcenie prawnicze;
- 2) w II instancji – pięciu członków, z których co najmniej dwóch powinno posiadać wykształcenie prawnicze.

2. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza skład orzekający i termin rozprawy.

Art. 222. 1. Rzeczników dyscyplinarnych, spośród urzędników skarbowych powołuje na okres kadencji komisji dyscyplinarnej, kierownik jednostki organizacyjnej lub minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych. O wszczęciu tego postępowania rzecznik dyscyplinarny zawiadamia urzędnika skarbowego, którego ono dotyczy.

3. Decyzję o przekazaniu komisji dyscyplinarnej wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego lub o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, podejmuje kierownik jednostki organizacyjnej lub minister właściwy do spraw finansów publicznych, na podstawie wniosku rzecznika dyscyplinarnego.

4. Na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3, kierownik jednostki organizacyjnej lub minister właściwy do spraw finansów publicznych, może wymierzyć karę dyscyplinarną określoną w art. 216 w ust. 1 pkt 1 - 3 urzędnikowi skarbowemu, za jego zgodą, bez skierowania sprawy do komisji dyscyplinarnej.

Art. 223. 1. W odniesieniu do dyrektora izby administracji skarbowej, dyrektora wojewódzkiego inspektoratu skarbowego, naczelnika urzędu administracji skarbowej, dyrektora Szkoły, dyrektora Centrum, dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej oraz ich zastępców właściwym do wydania polecenia wszczęcia postępowania jest organ powołujący.

2. Prowadzenie postępowanie i orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, należy odpowiednio do rzecznika dyscyplinarnego i komisji dyscyplinarnej działających przy tym organie.

Art. 224. Do zadań rzecznika dyscyplinarnego należy w szczególności:

- 1) prowadzenie postępowania wyjaśniającego;
- 2) składanie wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego;
- 3) składanie wniosków o umorzenie postępowania wyjaśniającego;
- 4) udział w rozprawach przed komisjami dyscyplinarnymi w charakterze strony;
- 5) wnoszenie odwołań od orzeczeń komisji dyscyplinarnej;
- 6) udział w postępowaniu odwoławczym.

Art. 225. 1. Komisja dyscyplinarna wszczyna postępowanie dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku o wszczęcie postępowania.

2. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy, z zastrzeżeniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych.

3. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia ze służby, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę z urzędu.

4. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.

5. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawie nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

6. Rozprawa jest jawna dla urzędników skarbowych. W uzasadnionych przypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy, jednakże ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

7. Orzeczenie powinno być ogłoszone bezpośrednio po naradzie składu orzekającego.

8. W wyjątkowych przypadkach można odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie dłuższy niż 3 dni. O terminie ogłoszenia orzeczenia przewodniczący składu orzekającego zawiadamia strony bezpośrednio po zakończeniu narady składu orzekającego.

9. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego podaje ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.

10. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom z urzędu, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia jego ogłoszenia.

Art. 226. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej strony mają prawo wniesienia odwołania. W odwołaniu można zaskarżyć całość orzeczenia lub jego część.

2. Odwołanie wnosi się do odwoławczej komisji dyscyplinarnej za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

3. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

Art. 227. 1. W postępowaniu przed odwoławczą komisją dyscyplinarną stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną.

2. Od orzeczeń odwoławczej komisji dyscyplinarnej stronom służy odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.

3. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego skarga kasacyjna nie przysługuje.

Art. 228. 1. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej dołącza się do akt osobowych urzędnika skarbowego.

2. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznemu wykonaniu.

3. Karę dyscyplinarną, z wyjątkiem kary wydalenia ze służby, uważa się za niebyłą i wzmiankę o niej wykreśla się z akt komisji dyscyplinarnej i akt osobowych urzędnika skarbowego po upływie dwóch lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Komisja dyscyplinarna, biorąc pod uwagę osiągnięcia w pracy i zachowanie się urzędnika skarbowego, może na jego wniosek lub jego przełożonego uznać karę za niebyłą i zarządzić jej wykreślenie w terminie wcześniejszym.

4. Po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej ukarany może wystąpić o uznanie za niebyłą karę wydalenia ze służby.

Art. 229. W postępowaniu przed komisją dyscyplinarną i odwoławczą komisją dyscyplinarną, w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.⁸⁾) dotyczące postępowania uproszczonego. Nie stosuje się w szczególności przepisów o oskarżycielu prywatnym, powodzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej.

Art. 230. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, kierując się potrzebą rzetelnego i sprawnego prowadzenia postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia tych postępowań, w tym:

- 1) warunki powoływania i odwoływania członka komisji dyscyplinarnej, odwoławczej komisji dyscyplinarnej i rzecznika dyscyplinarnego;
- 2) zakres czynności rzecznika dyscyplinarnego, służących wyjaśnieniu sprawy;
- 3) organizację i funkcjonowanie komisji dyscyplinarnych, odwoławczej komisji dyscyplinarnej oraz tryb prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, w tym tryb pracy komisji dyscyplinarnych i odwoławczej komisji dyscyplinarnej;
- 4) wynagrodzenie członków komisji dyscyplinarnych i odwoławczej komisji dyscyplinarnej, przyjmując minimalne wynagrodzenie przewidziane w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę za podstawę ustalania wysokości wynagrodzenia przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i pozostałych członków tych komisji.

- 5) warunki i sposób ustalania należności przysługujących świadkom, obrońcom i biegłym.

DZIAŁ IX PRZEPISY KOŃCOWE

Art. 231. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. Nr, poz.).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 Nr 85, poz.727, Nr 86 poz.732, Nr 143, poz.1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz.470, Nr 104, poz.708, Nr 143, poz.1031, Nr 217, poz. 1590, Nr 225, poz.1635 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 62, poz. 577, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 157, poz. 1119.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1121 i Nr 217, poz. 1588 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560 i Nr 88, poz. 587.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41 poz. 365, z 2003 r. Nr 229 poz. 2277, z 2004 r. Nr 93 poz. 895 i Nr 173 poz. 1808, z 2005 r. Nr 155 poz. 1298.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz.1652, z 2004 r. Nr 6 poz. 41, Nr 93, poz.895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz. 1683, z 2006 r. Nr 220, poz.1600 i Nr 249, poz.1834 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz.1080 i Nr 128, poz. 1405, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146 i Nr 240, poz.

2052, z 2003 r. Nr 63, poz. 590, Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 240, poz. 2407.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043, Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 542 i Nr 120, poz. 818.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648 oraz z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664 i 112, poz. 766.